

REPORTATGE

LA COVID AL MÓN SOTA LA MIRADA DELS MASPUJOLENCES

Pàg. 17

Història

ANAR A
COBRAR ELS
"GUILANDUS"

Pàg. 8

L'AJUNTAMENT
INFORMA

Pàg. 14

Salut

LA MARATÓ
DE TV3 PER LA
COVID-19

Pàg. 26

Entrevista

JOAN PIJOAN
ESPAÑOL

Pàg. 33

Gotes de ciència

SOM INFLUEN-
CIABLES?

Pàg. 35

La recepta

VERAT A LA
PROVENÇAL

Pàg. 39

Postres de casa

GALETES

Pàg. 39

ROCABRUNA

OLI D'OLIVA VERGE EXTRA

100% ARBEQUINA

L'orgull de la nostra terra

- ✓ Venda d'oli i vi.
- ✓ Venda de productes fitosanitaris i adobs.
- ✓ Assegurances de tot tipus (Automòbil, llar, mèdiques,...).

Agent de:

arquia banca

Banca personal,
Banca privada,
Empreses,
Comerços & Autònoms,
Negoci agrari.

COOPERATIVA AGRÍCOLA "SANT ISIDRE" S.C.L.

© C. Sant Antoni, 21 - 43382 Maspujols (Tgn) ☎ 977 815 009 📠 977 815 009

maspujols.cat

Desembre de 2020 · Edició n. 39 · Revista quadrimestral d'informació local

Actualitat	4
Entitats	5
Història	
Anar a cobrar els "guilandus" i altres tradicions nadalenques ...	8
Educació	
Escola de Maspujols	10
Com vivim a l'escola de Maspujols en època de pandèmia ...	11
Escola bressol Els Caragolins	13
L'ajuntament informa	14
Òptica jurídica	
Com ha impactat la COVID-19 en la qualitat de l'aire a Catalunya? ..	15
Reportatge	
La COVID al món sota la mirada dels Maspujolencs.	17
Col·laboració	
Comparteix amb tu	20
Cultura	
El confinament a Maspujols	21
El nostre entorn	
Aturem el mosquit tigre	22
La bona brossa Maspujols	
Confinar-nos per reciclar (2a part)	23
Col·laboració	
Josep Abat Guanter, constructor de l'església de Maspujols .	25
Salut	
La Marató de TV3 per la COVID-19, testimonis del nostre poble ...	26
La fotografia perduda	31
Entrevista	
Joan Pijoan Español	33
Gotes de ciència	
Som influenciables?	35
Vida social	
Aniversaris	36
Registre civil	37
La tira còmica	38
Cuina	
La recepta: Verat a la provençal	39
Postres de casa: Galetes	39

Editorial Consell de Redacció

Les notícies al voltant de la pandèmia de la COVID-19 ens ocupen el dia a dia. Des del matí fins a la nit i des de fa dies, setmanes i mesos, tot allò referent als contagis, a les mesures de distanciament social, a les recomanacions sanitàries, a les vacunes... ens omplen les estones. Converses a la feina, amb els amics o la família, giren i giren al voltant d'aquest virus que ha col·lapsat el món.

Nosaltres hem volgut veure com s'està vivint en altres indrets lluny de casa nostra i ens hem plantejat fer-ho a partir dels testimonis de diferents persones de Maspujols o amb arrels al nostre poble que viuen repartits en diferents parts del globus terraqüi. Des de Madrid a Alemanya, des dels Estats Units a Austràlia, des de les Filipines a l'Argentina o a Colòmbia, hem pogut saber com és el dia a dia d'aquests maspujolencs repartits pel món.

En aquest número de la revista coneixerem de primera mà el testimoni d'algunes persones que han patit la malaltia i d'altres que han viscut la pandèmia des de primera línia, oferint servei als nostres hospitals. També sabrem com s'ho fan a l'escola per adaptar-se a aquesta nova normalitat. En definitiva, hem dedicat una part important de la revista a continuar parlant de la COVID-19.

Us convidem, com sempre, a llegir les pàgines d'aquest nou número, on hi trobareu tota l'actualitat del poble dels darrers mesos i la vida social que ha estat possible malgrat tot.

Amb la col·laboració de:

Diputació Tarragona

MASPUJOLS.CAT | Revista d'informació local de Maspujols | revistamaspujols.cat@gmail.com | DL: 1605/08

Consell de Redacció: Antònia Llauredó Llor, Mercè Domènech Sans, Carmina Llauredor Mas, Cristina Gros Parada, Rosa M. Español Barriach, Núria Samsó Salvat, Angel Balsells Virgili, Rosalia Anglès Vidal, Marta Balsells Llauredó, Pilar Llauredó Mas i David Fornos Español.

Col·laboradors: Julià Samsó Bonet, Gerard Cros Barenys, Carolina Matas Solà, Gemma Samsó Salvat, Elisabet Llauredó Ribé, Ramon Juanpere Trillo, Lluís Llauredó, Josep Bofarull Veciana, Núria Ferré Huguet i Josep M. Llauredó Llauredó.

Portada: David Fornos Español
Correcció: Núria Samsó Salvat
Maquetació i tancament: David Fornos Español
Disseny original: Guillem Ramos Salvat

PUBLICITAT
Marta Balsells Llauredó

PUNTS DE DISTRIBUCIÓ
Cal Miravall, Oficina Bantierra, El Racó de l'Ermita, Cafeteria i Pastisseria Maspujols, Perruqueria M. Lourdes, Perruqueria M. Antonieta i Bar del Casal.

Edita: Edicions Maspujols.cat
Impressió: Guindilla's Media
Tirada: 500 exemplars
Cost: 1€

Cada article és responsabilitat exclusiva del seu autor.

11 DE SETEMBRE 2020

Aquest any els actes de la diada es van veure afectats per la pandèmia de la COVID-19. Tan sols un grup de maspujolencs i maspujolenques es van citar a les 17:15 al pont de la carretera. Es va llegir un manifest, es van cantar algunes cançons per part de membres de la Coral l'Albada i finalment, tots junts, el Cant dels Segadors.

NOTA: Recordem des de la redacció de la revista que, si algú vol números endarrerits, es posi en contacte amb nosaltres.

EL TEMPS Ramon Juanpere Trillo

Dades meteorològiques dels últims mesos

	PLUJA
AGOST 2020	21 L 3 dies
SETEMBRE 2020	57 L 2 dies
OCTUBRE 2020	10 L 2 dies
NOVEMBRE 2020	64 L 3 dies

160 ANYS DEL CEMENTIRI

L'any 1854, a causa d'una epidèmia de còlera, es decidí fer el trasllat del cementiri, que aleshores era on hi ha el Casal, a tocar de la rectoria, a la ubicació actual. Tot i que es començà a utilitzar com a tal el mateix any, va ser el 1860 que es va acabar l'edificació.

1r ANIVERSARI DE FISIOSA

Ja fa un any que la Gemma Samsó ha obert el seu espai de fisioteràpia al carrer de la Botiga. Ha estat un període marcat per la COVID-19, però està molt contenta i molt agraïda de la confiança rebuda de tothom. Des de la revista, tot el nostre coratge i suport. Felicitats!

ENTITATS Lliga contra el càncer, delegació de Maspujols

Enguany, a causa de la pandèmia de la COVID-19, la Lliga contra el càncer, delegació de Maspujols no ha pogut organitzar ni participar en actes com cada any.

No obstant, vam recaptar fons econòmics per continuar en els projectes de la Lliga contra el càncer de les comarques de Tarragona i les terres de l'Ebre:

- El dia de la Festa Major, vam posar la parada al replà per vendre les mascaretes amb el perfil del poble, de color blanc o negre, i les infantils de color blanc o rosa, dissenyades per Made by Rosa. Les mascaretes són homologades per Aitex, norma UNE 0065. La recaptació va ser de 323 € de 140 mascaretes venudes i de 338 € de les vidrioles repartides per tots els establiments del poble.

- Els dos únics actes que vam poder organitzar abans de la pandèmia va ser la sortida al programa FAQS de TV3, el dia 11 de gener, que ens va permetre recaptar 164 €, i la venda de cafès a la Fira de la Dàlia, on vam recaptar 63 €.

En total hem recaptat la quantitat de 888 €.

Moltes gràcies per la vostra col·laboració!

ENTITATS Coral L'Albada

Els membres de la Coral lamenten que aquest any no us podran acompanyar en les festes nadalenques. Les circumstàncies de la covid-19 ens han afectat de ple. De tota manera, no volem deixar de felicitar-vos les festes amb una foto de la cantada nadalenca de l'any passat.

desinsectació • desratització • desinfeccions
tractaments contra tèrmits, corcs, etc.

Xavi Llauradó - 636 467 934 - bitxostop@gmail.com
Plaça de la Vila, 3 - 43382 Maspujols

Des del CEM us volem proposar una sortida per l'entorn de Maspujols, ja que actualment no és possible sortir gaire més lluny. Volem aprofitar les condicions actuals perquè descobriu una mica més el territori.

Es tracta de l'excursió del Molí de la Roca, una ruta familiar, apta per a tots els nivells. És una ruta circular de 4 km i 40 m de desnivell.

Esperem que gaudiu de la caminada!

Podeu trobar l'enllaç a la ruta al QR ►

OBRES A L'ESGLÉSIA PER REPARAR EL PAS DEL TEMPS

La nostra Església, l'edifici més important i emblemàtic del nostre poble, ja té 317 anys d'edat (va ser beneïda el 23 de desembre de 1703). Pel natural envelliment, la seva conservació ha demanat algunes reparacions parcials que s'han anat realitzant en anys passats i una obra d'embelliment interior. Per això, l'Anàlisi i diagnosi de l'estat estructural, físic i de conservació del patrimoni arquitectònic eclesiàstic de la nostra Església (2018) va dictaminar que l'estat era bo amb algunes deficiències a corregir. En això estem.

Darrerament, es va observar un greu deteriorament de cinc teulades de les capelles laterals, cosa que requeria una intervenció ràpida.

Pel fet que aquest edifici té la catalogació de Bé Cultural d'Interès Local (BCIL), el projecte havia de ser sotmès a l'aprovació dels Serveis Territorials de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Els tràmits han estat massa llargs. Primer, degut a un plantejament erroni del primer projecte, que va ser rebutjat (i ens va costar 1.000 €!), però també per la paràlisi d'obres durant mesos d'alarma per la pandèmia. Es va redactar un segon projecte d'obres per part d'un arquitecte competent i que alhora respectava la normativa de la Generalitat.

Tot i tractar-se d'una obra a realitzar en un edifici de propietat privada (propietat de la Parròquia, no de l'Arquebisbat), el Consell Parroquial va demanar tres pres-

supostos a empreses de construcció conegudes. Per les garanties que oferiria i pel millor muntant del preu, l'obra es va atorgar a un d'ells.

L'obra, que ha durat un parell de mesos, s'ha realitzat conforme al projecte constructiu i del tot d'acord amb el presupost, sense cap desviació. El cost total de les obres ha estat de 29.025,73 € (paleta: 24.898,90 €; projecte constructiu: 3.034,08 €; direcció d'obra: 1.092,75 €). S'ha pogut pagar gràcies a les aportacions personals: 9.807,92 (col·lectes de la Missa el 1r diumenge de cada mes i donatius); a l'ajut del Fons Comú Diocesà: 4.000 €; a la subvenció de la Diputació de Tarragona: 5.706,28 €; i al crèdit subscrit amb Caixabank: 15.000 €, a retornar en cinc anys.

La cura d'aquest edifici representatiu de la nostra vila ha de continuar. Tenim previst el canvi a leds de la instal·lació elèctrica per tal de reduir el cost del consum i redactar el projecte constructiu de la teulada principal i de la teulada de la capella del Santíssim, per quan sigui necessària i possible una intervenció.

Cal, per tant, comptar amb la col·laboració de tots els qui valoren l'Església de l'Assumpta de Maspujols amb el seu campanar que ens identifica, que conserva la memòria històrica de la nostra col·lectivitat, que és espai obert a la cultura, que és el lloc de la celebració de la comunitat cristiana.

Per a ajudar a pagar el crèdit i per anar afrontant necessitats en el futur immediat i llunyà, demanen la col·laboració econòmica, que podeu fer

- al compte ES23 3183 6553 8020 0456 0310 de la Caixa de la Cooperativa, fent un ingrés directe o per transferència, indicant "obres de l'església", fent constar el nom o no del donant,
- a la bústia de correus de l'abadia, al carrer de l'església, 14,
- a la caixeta metàl·lica de la primera columna de l'església, a mà esquerra, identificada com a "donatius obres",
- a la col·lecta de la Missa del primer diu-

menge de cada mes,
 • personalment al rector de la parròquia. Aquesta aportació pot tenir una desgravació important en la declaració de renda de l'any que ve (IRPF): un 80% pels primers 150 €, la resta, el 30%. En aquest cas, s'han de donar les dades personals (nom i cognoms, DNI, domicili, quantitat donada) per poder remetre el rebut oficial a inicis de l'any nou 2021.

Josep Bofarull,
 rector de la Parròquia de Maspujols
 Tel. 617086238, amb Whatsapp,
 E-mai: jbofarull@arqtgn.cat

Malgrat l'època que estem passant, des de l'Associació de Dones "La Dàlia" no hem volgut deixar de fer coses. Ens hem renovat, tal com pertoca, i hem tirat endavant amb tot el que ha estat al nostre abast i ens ha estat possible fer, sempre tenint en compte les mesures de la nova normalitat. Aquí us deixem un petit resum de tot el que hem fet al llarg d'aquest 2020:

GENER

Sortida de rebaixes a Barcelona i anada al teatre per veure el musical "West side Story".

FEBRER

Per celebrar el dia de Santa Àgueda, vàrem fer un taller de jocs de taula.

MARÇ

Dia 8: primer acte del 20è aniversari, un matí esplèndid amb la inauguració d'un mural per la dona, una obra de teatre amb tres grans actrius, apadrinament del jardí de l'Oliver per dos anys i lectura del manifest del dia internacional de les dones. I un fi de festa amb el Cor Al-leluia de Tarragona, que ens va oferir cançons de Musicals.

També volem recordar que durant març i abril vàrem col·laborar amb la pandèmia, fent unes 400 mascaretes aproximadament, que varen ser repartides entre l'Hospital Sant Joan de Reus i el Centre de persones sol·licitants d'asil de Reus gestionat per C.E.A.R.

ABRIL I MAIG

Per la diada de Sant Jordi, aquest any anomenat "Sant Jordi confinat", vàrem demanar a tothom qui volgués, decorar balcons i façanes per donar alegria i ambient al poble, i així va ser. La participació va ser molt nombrosa i com a agraïment tothom va tenir el seu premi.

Les classes de gimnàstica i zumba s'han pogut seguir on-line durant tot el confinament.

JUNY I JULIOL

El tercer trimestre de les classes de Mindfulness va acabar amb Zoom, 2 hores setmanals.

Durant aquests dos mesos, i també agost i setembre, les classes de gimnàstica s'han pogut fer a la pista poliesportiva.

AGOST

El nostre estimat Concurs de Pastissos també va tenir cabuda i no va deixar de celebrar-se. Vàrem comptar amb 14 participants i es varen repartir els 3 premis corresponents a la tradició, originalitat i decoració. També es va fer entrega d'un detall a cada participant no premiat.

Aquest any, per donar ambient al nostre estimat poble durant els dies de Festa Major, hem adornat balcons i façanes, entregant 3 premis de 20 € per gastar als comerços del poble i un petit detall a la resta de concursants.

SETEMBRE

Com cada any, aquest mes celebrem totes plegades el dinar de les dones. Aquest any ens hem renovat per donar pas al "dinar virtual". Totes les 244 sòcies han gaudit d'una safata de 6 canelons. Davant la impossibilitat de poder estar juntes, les sòcies se'ls han menjat amb les seves famílies, enviant una fotografia per penjar a les xarxes socials.

OCTUBRE

A partir d'aquest mes es varen reiniciar les activitats: pilates, gimnàstica, ioga, zumba i patchwork. Això sí, amb totes les mesures pertinents recomanades per les autoritats sanitàries.

També de manera diferent però no per això menys significativa, s'ha celebrat el "Dia Internacional de la Dona al món Rural". El dia 9 vàrem llegir el manifest al jardí de l'Oliver i, aprofitant l'ocasió i el simbolisme del moment, vàrem plantar ciclàmens i guarnir amb flors d'hivern el jardí de les Dàlies.

També es va llegir una carta d'agraïment que ens han fet arribar les dones del poblat de Dampan, a Burquina Fasso, per l'aportació de 200 € que els hi servirà de poder-se subministrar gasoil pel molí de farina i per fer formació a les dones. Degut a les mesures de seguretat, no hi vàrem poder ser-hi totes. La junta, en representació de totes, va ser l'única assistent a l'acte.

Per fer ressò i poder-ho compartir amb totes vosaltres, a les 19 h es va fer un directe per Instagram i posteriorment vam penjar el vídeo a les xarxes. Al final del vídeo vàrem ensenyar un regal sorpresa per totes les sòcies en commemoració del 20è aniversari: una mascareta de l'Associació.

NOVEMBRE

Amb el nou confinament, aquest mes hem continuat amb les activitats de salut i les reunions de la junta, on-line via Google Meet. Per cert, tota una nova experiència.

El dia 25 es va celebrar el Dia Internacional contra les Violències Masclistes, amb la lectura del manifest a càrrec de la sòcia més gran, Marina Mestres Ferrater, i la nostra vicepresidenta, Carme Sánchez. Al replà es va fer un acte simbòlic encenent espelmes

en record de les víctimes, tot retrasmès via Instagram i Facebook.

DESEMBRE

S'ha fet una aportació de 200 € a la Parròquia (edifici que ens identifica) per les obres de les capelles laterals i manteniment.

Aquest any no se'ns ha permès fer el Bingo i, per poder recaptar diners per la Marató de TV3, l'associació ha posat a la venda unes mascaretes amb disseny propi (disseny de Carme Sánchez Rodríguez i dibuix d'Esther Llauredó Españaol). Junt amb les mascaretes, s'hi han posat dues tires de números, que han servit per sortejar 6 esplèndids lots i 6 planntes. Tot el que s'ha recaptat més els 480 € de la loteria que les sòcies no van cobrar l'any passat, serà entregat per la causa.

El 13 desembre, de 10 a 14, s'ha organitzat la FiraDàlia per les entrades de les cases, i repartides per 4 carrers del poble. També s'han repartit les felicitacions de Nadal amb 1€ de loteria de la Grossa de regal (esperem que aquest any sigui el nostre, molta sort). Finalment, per Nadal hem tornat a organitzar la decoració de balcons i façanes amb 3 premis en metàl·lic a gastar als establiments del poble.

Com podeu comprovar, tot i el confinament, no hem parat. Què us sembla? Aparentment diríeu que no hem fet res, veritat? Doncs sí, hem fet i seguirem fent.

ANAR A COBRAR ELS "GUILANDUS" I ALTRES TRADICIONS NADALENQUES

Les festes de Nadal ens fan arraulir a les nostres llars i també al món de les tradicions més nostres. Són moltes les tradicions populars que es mantenen al nostre poble al voltant de les festes de Nadal, d'altres que s'intenten mantenir, d'altres que es volen introduir i d'altres que gairebé han caigut a l'oblit.

Les més reeixides les evoquem amb rapidesa: fer cagar el tió, fer el pessebre, els àpats familiars, el raïm de cap d'any, la cavalcada dels Reis de l'Orient... Les representacions dels Pastorets i els recitals de nadesles són tradicions que no ens resistim a perdre i no falten veïns entusiastes per vetllar que es mantinguin.

L'esmentada cavalcada de Reis es va introduir a Maspujols als inicis dels anys 60 del segle passat i està ben consolidada. La il·luminació extraordinària dels carrers ha pres peu des de fa unes tres dècades, a pesar que va tenir un tímid precedent, quan un grup de veïns, aleshores joves i que avui freguen la setantena, van engalanar algun carrer amb llums

fets amb cartró i paper de cel·lofana, molt casolans però molt poètics i que la que escriu aquestes línies recorda amb tendresa. Durant pocs anys, a cavall de les dècades dels seixanta i setanta, es plantà un arbre de Nadal al bell mig de la plaça del replà, però no va tenir continuïtat.

Repassar les tradicions nadalenes fins aquí ens pot fer reviure el·l·lusió. Recordar les que quasi s'han perdut pot portar enyorança a aquells que les han conegut, però qui sap si també les ganes de recuperar-les. I si no s'han conegut, bo és conèixer-les.

Ja quasi no veiem llufes de paper penjant a l'esquena d'algú el dia dels innocents, ni nens mig atemorits que busquen l'home dels nassos pels carrers.

Podem dir amb seguretat que fins als anys seixanta del segle XX la canalla de Maspujols, en sortir de la missa major del dia de Nadal, tenien pressa per anar a felicitar el Nadal als avis i padrins i així poder cobrar els "guilandus", que consistien en gos-

sets de massapà, altres l·laminadures i alguna pesseta. Eren les estrenes, anomenades "guilandus" pels maspujolencs, segurament fent una adaptació al nostre parlar del vocable castellà "aguinaldo".

El costum de cobrar les estrenes no era exclusiu de la canalla. També el carter i altres treballadors agremiats, al voltant de les festes nadalenes, passaven per les cases a felicitar les Pasqües i, a canvi d'una targeta il·lustrada, rebien una propina. A l'actualitat, hom considera estrenes els lots de queviures i les pagues extraordinàries de les empreses.

Les estrenes no són una tradició pròpia de Catalunya, on estan datades des del segle XIV. Ans al contrari, està molt estesa per Europa i Hispanoamèrica. Els seus orígens es troben a les "strenae" de l'antiga Roma, consistents en regals que s'intercanviaven les amistats com a ofrena als déus i per desitjar bona sort, i on la tradició menava que es donessin el primer dia de gener o *Kalendariae strenae*.

- ✓ Tot tipus de tancaments en alumini
- ✓ Automatismes per a portes metàl·liques
- ✓ Automatismes per a portes de garatge i persianes de la llar de la marca NICE i SOMFY
- ✓ Fusteria d'alumini K.Line i fusteria metàl·lica
- ✓ Treballs amb acer inoxidable
- ✓ Finestres d'alumini exterior i fusta interior
- ✓ Portes seccionals

www.canalsalvat.com

Canalització d'alumini sense juntes ni soldadures, una sola peça. Som especialistes en recollida i canalització d'aigües pluvials.

- + inalterabilitat
- + estanquitat
- + economia
- + solidesa
- + estètica

10 anys de garantia en materials
2 anys de garantia de l'instal·lació

Demani pressupost sense compromís al 977 817 438 o a canalsalvat@gmail.com

Som els i les alumnes de 2n de l'Escola de Maspujols. Us volem presentar els grups de l'escola d'aquest curs 2020-2021: a P3 són 13 nens i nenes, a P4 13, a P5 10, a 1r 13, a 2n 12, a 3r 20, a 4t 13, a 5è 13 i a 6è 16.

A l'escola aprenem a respectar els companys/es, fem medi, mates, català, castellà, educació física, plàstica, educació en valors i música, juguem, cuidem els companys i el material, ens tirem pel tobogan, fem amics (cada vegada hi ha més persones), anem d'excursió i celebrem festes.

El divendres 30 d'octubre vam celebrar la Castanyada. Al matí vam pintar una titella de la Castanyera i vam veure un vídeo d'ella i de Halloween. Els i les alumnes de 6è van torrar castanyes a la pista i les van donar a tots els nens i nenes de l'escola. Vam sortir a menjar-nos-les al passadís. Eren molt bones! A la tarda, vam fer danses a la pista en dos torns, de P3 a 2n i de 3r a 6è. Ens va agradar molt com va ballar tothom!

COM CONVIVIM A L'ESCOLA DE MASPUJOLS EN ÈPOCA DE LA PANDÈMIA

Amb la pandèmia mundial provocada per la covid-19, el passat 14 de setembre, amb molta il·lusió, valentia i entusiasme, vàrem començar de nou a l'escola.

L'entrada fou triomfal! Mostràvem un afany enorme per retrobar-nos alumnes i mestres. Havíem realitzat un confinament molt llarg, però ara calia posar-nos les piles i no permetre que el maleït virus fes de les seves a les nostres aules. Ara, llevar-se i poder anar a l'escola és la millor de les coses que ens poden passar.

Des del primer dia, dialogàrem amb els infants i els animàrem a expressar les pors, inquietuds i a gestionar les seves emocions, donant-los informació de la pandèmia adaptada a la seva edat. Malgrat que la situació és complexa, és una oportunitat per aprendre i créixer en tots els sentits. N'estem aprenent molt!

Des del primer moment, hem adaptat uns nous hàbits i rutines al nostre dia a dia. I ens hem basat en les tres premisses que tots coneixem: DISTÀNCIA-MANS - MASCARETA.

Ara estem distribuïts en grups reduïts i estables, amb els mateixos alumnes i mestres, i així entrem i sortim a l'escola, cada cicle per una porta diferent. Ho hem de fer amb la mascareta ben posada.

Portem unes mascaretes molt boniques, i cap model repetit! Quan arribem a l'aula, els alumnes d'infantil ens la traïem, mentre que els nens i nenes de primària la duem posada tot el dia. Som conscients que ens afeixuga, però alhora ens protegeix.

Els i les mestres també la mantenim posada en cada moment. Ens costa mostrar les nostres expressions facials i mantenir un to de veu adequat perquè ens escoltin tots, però ens en sortim força bé.

Els termòmetres digitals van que treuen fum, a l'entrar a l'escola! Han de detectar una temperatura inferior a 37,5 graus. Si no, no tindríem més remei que tornar a casa...

Pel que fa a les nostres mans, us assegurem que aquestes estan més netes

que mai. Ens les rentem escrupolosament bé, com a mínim sis vegades al dia. Llueixen resplendentment sense microbis.

I la distància entre nosaltres... ara representa un abisme! Diuen que esdevindrem antisocials, sense abraçades i petons! Però... segur que no! Ho sabrem compensar amb boniques paraules i fets que generaran la mateixa empatia envers els altres. Som conscients que cal respectar les distàncies, però també sabem que els petits de l'escola necessiten més moixaines i afecte personal. Això no els hi mancarà mai.

Una de les coses que trobem a faltar és el fet de no poder compartir. Ara més que mai, hem de tenir precaució i evitar passar objectes personals, esmorzars... als nostres companys i companyes. Podem compartir materials d'aula, però netejant-los i desinfectant-los després de cada ús. Tot ben recollit i guardat en capsos tancades.

Les nostres aules resten ventilades; finestres i portes obertes. Volem que els maleïts virus no quedin estancats i fugin ben lluny del nostre entorn. Ahhh, i shhht! No cridem! Que els aerosols poden sortir més actius i fer de les seves...!

Algunes activitats les fem a l'aire lliure: al pati, al porxo o a la pista. És més divertit fer classe així! I a l'entorn és quan gaudim més dels aprenentatges. Una manera bonica i diferent de treballar!

Enguany juguem en zones separades, per grups. És ben estrany tot això! Però millor així, que no pas no veure'ns!

En fi..., ens ha tocat conviure en aquesta època i ens hem adaptat perfectament a les noves rutines. No ens toca altra cosa que acceptar-ho i fer-hi front. Tota la comunitat escolar en som participants.

I amb una bona dosis d'higienitzants i desinfectants per protegir-nos, des de l'Escola de Maspujols seguirem aprenent i lluitant, posant el nostre granet de sorra per transformar el nostre entorn en un planeta sa i lliure de virus.

Equip de mestres

FABRICACIÓ D'ARTICLES DE PARAMENT DE LA LLAR, BARBACOES, EXPOSICIÓ, AVICULTURA, PROTECCIONS, FRED INDUSTRIAL, ...

P. Corsini, 2 - 2 bis · T. i F. 977 815 369 · 43382 Maspujols · info@rolma.es · www.rolma.es

clim's

Instal·lacions i projectes de climatització

- Geotèrmia
- Aerotèrmia
- Energia solar tèrmica/fotovoltaica
- Aire condicionat
- Calefacció
- Ventilacions

Instal·lació, reparació i manteniment

© 608 515 104 ✉ clim's@clims.cat

EDUCACIÓ Escola bressol els Caragolins

El setembre de 2020, vam iniciar un nou curs ple de canvis al Bressol Els Caragolins. La gestió de l'escola va passar a ser municipal i això ens ha portat nous canvis i reptes que agafem amb moltes ganes i il·lusió.

EL curs 20-21 es presenta, com a totes les cases i centres, amb moltes mesures sanitàries i nous projectes. L'avantatge del nostre bressol és que som petits i per tant només tenim un únic grup de convivència. Això ens permet utilitzar tots els espais disponibles del centre. Tot i així, cada dia canviem les joguines i els materials per assegurar una bona desinfecció.

Les aventures que ens anem trobant durant el curs són moltes, si ens segueix a Instagram segur que ho sabeu, però sobretot el que més ens agrada són les activitats de manipulació i experimentació, on podem deixar anar la nostra imaginació sense límits.

Us volem explicar que aquest any hem rebut la visita de la Maria Castanyera com cada any. Tot i no poder gaudir amb la família d'aquesta festivitat que tant ens agrada, hem pogut gaudir-la petits i educadors junts i us podem assegurar que ens ho vam passar d'allò més bé. El Nadal també és presenta com una activitat en petit col·lectiu, però el nostre petit Tió ja ha vingut per fer-nos companyia aquests dies i celebrar com cal les nostres tradicions.

Us desitgem molt bon Nadal i feliç any 2021, que segur que ens portarà molts bons moments que compartirem plegats.

L'AJUNTAMENT I LA COVID-19

Estem a punt d'acabar aquest any 2020, i estem vivint un dels moments més difícils i incerts dels darrers anys, provocat per la pandèmia de la COVID-19, amb greus conseqüències per la salut dels ciutadans. Vam deixar un confinament total d'uns quants mesos per passar un estiu més tranquil, en el que no vam poder gaudir dels actes de la Festa Major i vam haver de suspendre actes que s'organitzaven anualment, però vam poder obrir la piscina amb totes les mesures sanitàries.

Una vegada entrada la tardor, el govern de la Generalitat ja va decretar restriccions: la de la mobilitat nocturna o toc de queda (resten prohibits tots els desplaçaments i la circulació per les vies públiques entre les 22 h a les 6 h) i el confinament perimetral de caps de setmana (de divendres a les 6 h a dilluns a les 6 h). Esperem que no tinguem un altre confinament total, ja que la situació en aquest últim trimestre ha empitjorat força.

En el nostre municipi vam incrementar els casos positius. En la primera onada només vam tenir un positiu, però en la segona onada vam tenir 10 positius, en total 11, 7 homes (63,60%) i 4 dones (36,40%), i hem estat una temporada en un nivell de risc molt alt. Podem dir, i no en veu alta, que Maspujols és un dels pobles en els quals la COVID-19 ha entrat, però no amb virulència, i això és degut al bon comportament de tota la seva població. Seguim treballant tots pel bé comú: rentat de mans, mascaretes, distància i ventilació.

El consultori mèdic, en aquest últim trimestre, ja va començar a obrir la consulta amb normalitat, els dilluns, dimecres i divendres.

El Consistori va repartir mascaretes als nens i nenes de la llar d'infants, als alumnes de l'Escola de Maspujols i als joves que van a l'Institut Fontanelles de les Borges del Camp, com també a les persones que treballen als establiments locals. Les mascaretes porten l'escut de l'Ajuntament de Maspujols i l'anagrama del poble escalonat. Després vam decidir fer més mascaretes per tothom, només amb l'anagrama del poble escalonat, i que es van posar a la venda a les botigues del poble a un preu simbòlic d'1 €. Els diners recaptats van anar destinats a la Marató de TV3, enguany dedicat a la COVID-19.

Recorda:

- Posa't la mascareta quan estiguis fora del teu grup de convivència.
- Renta't les mans sovint.
- Respecta la distància de seguretat.
- Ventila sovint.
- Evita llocs concorreguts.
- Limita l'activitat social a la teva bombolla de convivència i a la teva bombolla ampliada.
- I, com sempre, davant qualsevol dubte o necessitat, contacta amb els teus professionals sanitaris.

Truca al 061, al CAP de les Borges del Camp (977 56 00 89) o fes una eConsulta a través de La Meva Salut.

Es van sol·licitar dues subvencions a la Diputació de Tarragona relacionades amb la COVID-19:

PROTECCIÓ DE LA SALUT PÚBLICA. SUBVENCIÓ DESTINADA AL MANTENIMENT DE LA PISCINA I DEL SERVEI DEL SOCORRISTA.

PRESSUPOST: 11.678,70 €
IMPORT CONCEDIT: 11.260,88 €

ACTIVITATS CULTURALS, ESPORTIVES I EDUCATIVES. SUBVENCIÓ DESTINADA A FINANÇAR LES DESPESES DE L'ACTIVITAT DEL CASAL D'ESTIU I SETEMBRE.

PRESSUPOST: 13.359,50 €
IMPORT CONCEDIT: 8.259,50 €

PERÍODE COBRAMENTS D'IMPOSTOS

IMPOST DE VEHICLES
31.03.2021-31.05.2021

TAXES-PREUS PÚBLICS
IBI URBANA
IBI RÚSTIC
30.06.2021-31.08.2021

IAE
30.07.2021-30.09.2021

SUBMINISTRAMENT AIGUA
CONSUM 01.01.2021-30.06.2021
30.07.2021-30.09.2021

SUBMINISTRAMENT AIGUA
CONSUM 01.07.2021-31.12.2021
31.01.2022-31.03.2021

ACTUACIONS

1 PLA D'ACCIÓ MUNICIPAL (PAM) DEL QUADRIENNI 2020-2023

La Diputació de Tarragona va convocar el Pla d'Acció Municipal (PAM) del quadrienni 2020-2023. Les actuacions subvencionables són dels programes d'inversions i de despeses corrents.

DESPESES CORRENTS: 35.214,54 €
PER QUATRE ANYS, UN TOTAL DE 108.858,16 €

INVERSIONS ANY 2021

BAR PISCINA

PRESSUPOST: 51.156,52 €
CONCEDIT: 48.598,69 €

INVERSIONS ANY 2022

CARRER DE BAIX

PRESSUPOST: 161.700,00 €
CONCEDIT: 153.615,00 €

BARANA AVINGUDA

PRESSUPOST: 49.300,00 €
CONCEDIT: 46.835,00 €

2 NOVA DEPURADORA PER LES INSTAL·LACIONS DE LA PISCINA

Renovació del sistema de depuració del vas gran de la piscina.

DIPUTACIÓ DE TARRAGONA PLA D'ACCIÓ MUNICIPAL 2018

PRESSUPOST 30.709,78 €
SUBVENCIÓ CONCEDIDA 29.174,29 €

L'obra està prevista que es realitzi abans de l'inici de la temporada de la piscina.

Acabem aquest escrit agraint una vegada més a tots els convilatans el seu bon comportament en els moments complicats que hem viscut i estem vivim. Cal tenir l'esperança que la situació anirà millorant i podrem tornar tots a la normalitat.

L'Ajuntament de Maspujols us desitja unes bones festes i un bon any 2021, i cuideu-vos molt!

COM HA IMPACTAT LA COVID-19 EN LA QUALITAT DE L'AIRE DE CATALUNYA?

La Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, diu, en el seu article 3.e, que "la contaminació atmosfèrica és la presència en l'atmosfera de matèries o substàncies o formes d'energia que impliquen molèstia greu, risc o dany per la seguretat o salut de les persones, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa". A Catalunya tenim la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric. Aquesta llei, en l'article 1.2, determina que "[...] «contaminació atmosfèrica» és la presència a l'aire de substàncies o de formes d'energia que impliquen risc, dany immediat o diferit o molèstia per les persones i pels béns de qualsevol naturalesa". Així, doncs, un contaminant seria una substància que no hauria d'estar en l'atmosfera però que hi és durant un cert temps i podria causar un perjudici tant per les persones com per la natura. Aquestes substàncies poden ser d'origen humà i també d'origen natural. L'objectiu principal d'aquestes lleis és l'ordenació i control de la qualitat de l'aire i dels processos contaminants, per tal de tenir un nivell de protecció elevat tant de les persones com del medi ambient davant la contaminació atmosfèrica.

Entre les principals causes de contaminació i d'empitjorament de la qualitat de l'aire podem trobar el transport rodat degut a l'alt volum de trànsit i al creixement de la flota de vehicles. També hi trobem el port i l'aeroport, la indústria i, a un nivell insignificant (però no deixa de ser important), la contaminació produïda en l'àmbit domèstic. Per tant, és lògic que per millorar la qualitat de l'aire també millorin les condicions de mobilitat urbana, s'introdueixin els certificats de qualitat de l'aire de vehicles, s'impulsi el transport ferroviari, es controli la contaminació emesa per activitats industrials o se substitueixen les fonts energètiques per altres de més netes. Tam-

bé es pot apostar per una millora i estalvi energètic domèstic, consumir combustibles menys contaminants, la renovació d'edificis i, sobretot, la sensibilització, formació, informació i comunicació sobre la contaminació, l'economia verda i la qualitat de l'aire.

Últimament, les concentracions de contaminants han baixat tant a Europa com a Catalunya. Això és conseqüència d'una disminució de contaminants entre els períodes de març i abril de 2020 (quan estàvem confinats) en relació a altres anys, segons l'informe d'"Avaluació de l'impacte de la COVID-19 sobre la qualitat de l'aire a Catalunya" realitzat per la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic. Podem dir que la COVID-19 ha tingut un impacte negatiu a nivell social i econòmic, però a nivell ambiental ha provocat una millora de la qualitat de l'aire. Així, en certa manera hi hem guanyat en salut, però aquests valors s'haurien de mantenir després del confinament fomentant la utilització de transport públic o mobilitat activa (amb les mesures adequades per evitar aglomeracions), el teletreball o la promoció de comerç local, per exemple.

CAFETERIA · PASTISSERIA
MASPUJOLS
C. Joan Rabascall, 6 · 43382 Maspujols · 977 815 753

PERRUQUERIA PER A
HOME i DONA
*Cap i peu fa la persona
Em deixa els seus cabells per a mi?*
M. Lourdes
C. Sant Antoni, 35 - 977 815 280 - Maspujols

FARMÀCIA
Carme Parrilla

ARA TAMBÉ
POTS FER LES
COMANDES
PER WHATSAPP

Plaça de l'Església, 16
43382 MASPUJOLS
T. 977 815 930

689 475 532

**AFI
CO**
aplicacions fiscals i comptables sl

Av. 11 de Setembre, 17 baixos · Tel. 977 32 84 11 · Fax 977 33 07 84
Aparat de Correus 510 43203 REUS

Assessoria laboral, fiscal i comptable

JOSEP M TORRES
PINTOR DECORADOR

699 220 637
pepmaspujols@gmail.com
peprnaspu@yahoo.es

VERMUTS
MIRO
REUS

CONSTRUCCIONS
F.J. FERRE L.

Pd. Camí de Reus, nau 7
43391 Vinyols i els Arcs (TGN)
Accés per N340 km. 1145,2 Cambrils

Tel. 977 794 600
Fax 977 369 507

Clínica
Veterinària
bitxus

Camí de l'Aleixar, 83 - REUS
977 114 166 www.bitxusclínicaveterinaria.cat

LA COVID AL MÓN SOTA LA MIRADA DELS MASPUJOLENCES

Tots hem vist com està afectant la COVID a casa nostra i al nostre país. Qui més qui menys, estem alerta de les notícies, del diaris i de l'actualitat. Però en aquesta ocasió ens hem volgut fixar en com es viu la pandèmia al món, i ho hem volgut fer a partir del que ens han explicat diferents persones amb arrels a Maspu-

jols però que en aquest moment viuen lluny d'aquí.

Hem parlat amb la Sílvia Llauradó (Alemanya), la Sònia Bosch (Maryland-Estats Units), el Roger Llauradó (New South Wales - Austràlia), l'Arnau Barenys (Colòmbia), el Pablo Labrador (Villa Nueva, província de Cór-

doba-Argentina), la Laura Llauradó (Madrid) i el Ricard Basora (BBC - Manila - Filipines). Amb ells hem parlat de la pandèmia, de com ho viuen les persones en diferents punts del món, de com ho estan gestionant els respectius governs i de com pateixen pels seus en aquests moments lluny de casa.

El punt de partida d'aquest malson de la COVID-19 va començar a tot arreu en el mateix moment. Patíem per les notícies que arribaven de la Xina, després d'Itàlia i ja tot seguit de Catalunya. La Laura Llauredó explica que "la veritat és que no ha estat gens fàcil, i més tenint en compte que visc a Madrid, l'epicentre de la pandèmia en un inici. La tensió i la incertesa es palpava a l'ambient i sortir de casa feia bastanta por. No passava cap cotxe pel carrer i no se sentia ni una ànima". El Ricard Besora diu que a les Filipines ho van tancar tot un dia abans que a Catalunya i que ells encara viuen en la primera onada i que poc ha canviat la situació des d'aleshores.

Una de les situacions que vam viure aquí a Catalunya amb les compres compulsives als supermercats es va viure també als Estats Units. La Sònia Bosch explica que veient les notícies del món pressentien que la pandèmia arribaria també a Amèrica, "amb molta calma ens anàvem preparant comprant extra queviures, gel sanitari, mascaretes etc. Als supermercats hi havia limitacions de productes, sobretot articles de neteja, i tot tipus de desinfectant, farines i llevats es van exhaurir, així com el paper higiènic. La gent comprava amb tal extrem, que els supermercats van haver de posar rètols comunicant que no acceptarien retorns d'articles de neteja ni de paper higiènic".

La Sílvia Llauredó, des d'Alemanya, comenta que "des d'aleshores ho portem el millor que podem, conscienciats de l'agressivitat del virus, mantenint les estrictes mesures higièniques i reduint els contactes socials al mínim. Al cap i a la fi, no ens podem queixar, vivim en un entorn favorable, podem fer teletreball, no hi ha hagut confinaments totals, etc."

A l'Argentina, el Pablo Labrador, descendent de Ca la Bolla, explica que "la gent va començar a cuidar-se de manera molt estricta. Sobretot per les imatges que arribaven d'Itàlia i d'Espanya, es veia que

la situació estava desbordada. Han estat mesos molt durs, sortíem poc, els dies eren grisos, curts i es va fer pesat". A Austràlia, segons explica el Roger Llauredó, de seguida van detectar la gravetat del problema i van tancar fronteres. "És un país d'estats i cadascú té el seu govern federal amb les seves mesures. En grans ciutats sí que han tingut casos, però és un continent de molts metres quadrats i poca densitat de població, i, per tant, comparativament no hi ha dades alarmants. Puc dir que per mi el confinament van ser com unes vacances".

Mesures de seguretat a Argentina.

Una situació prou diferent a la que ens explica l'Arnau Barenys des de Colòmbia: "aquí al començament ho vam viure amb bastanta por, amb pànic. Ens van tancar durant dos mesos, no podies sortir de casa si no era per compres mínimes, i després quan es va obrir teníem "pico y cédula", que significa que les persones que tenien el DNI (la cédula) amb el número acabat en imparell podien sortir de casa els dies parells, i els dies imparells, les persones acabades amb el DNI acabat en número parell, i no t'ho podies saltar. Una altra mesura va ser que els dies parells podien anar a comprar els nois i els imparells, les noies".

En general, tots veuen força bé les gestions que han fet els seus governs respectius, a excepció del Govern de Madrid (la Laura creu que s'oculten o falsegen dades) i el dels Estats Units (la Sònia titlla de pèssima la gestió de Trump i la politització que s'ha fet, per exemple, en l'ús de les mascaretes), i el que es pot constatar a través dels seus testimonis és que depèn molt de l'entorn en el qual es mouen per saber com ho està vivint la societat.

Pel Roger, a Austràlia, la gent ho viu bé: "la societat és molt educada, fa molt de cas del que s'ha de fer, les distàncies i com actuar. Tenen confiança amb el go-

vern i segueixen les instruccions". En canvi, pel que explica l'Arnau, a Colòmbia, la necessitat de la gent de tenir diners cada dia fa que pensin: "o ens infectem de la COVID o morim de gana. Veuen que el percentatge de morir de la pandèmia és inferior a la gana i, per tant, surten a buscar-se la vida". El Pablo creu que a l'Argentina la gent ha deixat de tenir por al virus, "molts han tingut símptomes lleus i anem cap a l'estiu. La gent surt als llacs, als rius i ha perdut la sensació que s'ha d'anar en compte".

COM SÓN ELS SEUS DIES DE PANDÈMIA?

Ja que hem parlat amb ells, hem intentat que ens expliquin una mica la seva vida personal, com ho estan portant tot en aquests temps convulsos de pandèmia. La Sònia ens explica que "el Michael treballa des de casa, això vol dir que ell té una plataforma digital molt robusta que li permet continuar amb la seva feina, això sí, els seus viatges estan parats de moment. Les meves classes de música i els estudis dels fills es van haver de passar a un format digital. Amb qüestió de dies ens vam tornar uns experts de com descarregar aplicacions, buscar cables que connectaven el router amb el portàtil per enfortir encara més la WIFI, és clar, estàvem tots 4 connectats", i al sortir "mantenir la distància i portar mascareta són mesures recomanades, no obligatòries. I res de pagar en efectiu; targeta de crèdit per minimitzar qualsevol contacte".

Sortida als boscos alemanys.

El Ricard ens diu que no està malament, fan vida normal on viu ell, "des del setembre els restaurants estan oberts, i es poden agafar avions. Podem fer busseig, per exemple, i fan testos ràpids si els necessitem. Ara en general, es fan pocs testos i per això no hi ha casos de COVID. On viu la gent rica hi ha molts recursos, carrers amples i tot molt ben cuidat". El Roger també està content de com ho viu des d'Austràlia: "aquí tenim moltes coses per fer sense necessitat de trobar-te amb gaire gent: mar i muntanya, ioga, surf, i crec que això ajuda a portar millor la pandèmia".

La Sílvia ens explica que coneix molt pocs casos de gent que ha tingut la COVID en el seu entorn. A Alemanya hi ha "lleis i normes per tot i la gran majoria de gent és molt disciplinada". Des de la tardor, tenen un "lockdown light" – les escoles romanen obertes, però han tornat a tancar restaurants i cafès, centres culturals, etc. "Nosaltres continuem teletreballant i les escoles funcionen com aquí, crec - si hi ha algun cas positiu, només tanquen aquella classe/grup. A les escoles, la mascareta només és obligatòria a partir de l'institut. A primària, no és obligatòria. Tampoc veus gaire gent amb mascareta pel carrer, només és obligatòria a llocs tancats o quan no es pot guardar distància de seguretat".

El Rastro de Madrid.

La Laura està vivint tota la situació amb incredulitat davant de molts dels comportaments que hi ha a Madrid: "algunes persones, com nosaltres, ho vam complir tot estrictament des d'un inici, però tenies la sensació que la gent només aparentava sortint a aplaudir cada dia als balcons i les finestres, però després sortia al carrer als horaris i les vegades que volien. De fet, era divertit i entretingut mirar per la finestra perquè hi havia gossos que no havíem vist mai i que no són del barri i passaven pels carrers varies vegades al dia amb diferents persones (ric sola escrivint això; qui hauria dit que el meu únic "contacte" amb l'exterior durant mesos hauria estat només mirar la gent que passava pel carrer!)".

L'Arnau explica que "no coneixem a ningú hospitalitzat ni mort de COVID, per sort. Nosaltres hem convidat gent a casa, hem tingut necessitat de socialitzar-nos, amb cura, però ho hem fet i per sort no ens ha passat res a ningú".

Finalment, el Pablo des de l'Argentina diu que "al principi es perseguia als metges com si ells fossin els portadors del virus, la gent tenia molta por. Però avui en dia ens sentim més lliures".

Mesures de seguretat a Estats Units.

En general, tots pateixen pels seus avis, pares, germans. Ser lluny de casa els fa pensar molt en com viuen la pandèmia ells en els diferents llocs on són i com ho viu la família aquí a Catalunya.

La Laura diu: "no ha estat gens fàcil ser lluny de casa en una situació així. Saps que els teus pares i la família que viu a Catalunya són població de risc i no és agradable saber que es poden contagiar i que no pots anar cap allà per ser amb ells. I el patiment s'ha augmentat sabent que la meua àvia està en una residència i la situació és molt més delicada que en altres llocs perquè hi ha hagut contagis... Conec gent que s'ha saltat les normes per viatjar d'un lloc a un altre, però em sembla tremendament egoista i de poca responsabilitat ciutadana. Enyorar venir més perquè necessito trepitjar terres catalanes. La terra tira massa... Espero poder venir per Nadal".

Els carrers de Bogotà.

El Ricard també pateix pels pares, però no vol amoïnar-se més del compte: "crec que hem de canviar el xip perquè viurem amb això uns quants anys". Però també té ganes de tornar a veure els amics i la família, tot i que Àsia li encanta i encara hi vol viure durant un temps més.

El Pablo té tota la família directa a l'Argentina, ja fa anys que el seu avi va marxar de Maspujols i es va instal·lar allà, però tot i això està sempre pendent de les notícies que els arriben d'Espanya i de Catalunya, "i en la distància estem preocupats per tota la família de Maspujols, especialment per la Maria del Carme, que ja és més gran".

L'Arnau reconeix que se sent una mica dividit entre la seva família a Colòmbia i la família catalana, "però pateixo fins a un cert punt, perquè són molt responsables i ho porten molt bé. Em fa patir la distància, perquè ens separen 8.000 quilòmetres, però ens connectem molt i estem molt pendents de com estem".

La Sònia admet que "és difícil viure lluny dels qui estimes" i també, com l'Arnau, "et sents amb el cor partit, amb les emocions a flor de pell. Ara bé, gràcies a la tecnologia ens podem sentir més a la vora dels que estan lluny. Fer videotrucades ajuda molt. Ens hem reinventat buscant maneres per poder sortir de casa sense trencar les regles, com buscar llocs on hi hagi poca gent, demanar menjar per emportar, o fer rutes amb cotxe sense deixar de baixar del cotxe en cap moment".

La Sílvia lamenta que enguany no han pogut venir a Maspujols, però "confio que l'any que ve podrem. Espero de tot cor que aquesta pandèmia passi aviat".

El Roger reconeix que té ganes de passar un estiu al poble. Volia tornar per celebrar els aniversaris dels pares però no va poder. "Penso quan i com podré tornar a casa. Em sento lluny; gràcies a les trucades i missatges no tant, però el que se'm fa més complicat és no saber quan podré tornar. No tenir una data es fa difícil. Els visats també són complicats; a Austràlia redueixen els visats que donen. I, o busco una fórmula amb la que pugui quedar-me aquí més temps, o torno a casa aviat. És una situació molt incerta. Ara bé, l'angoixa només ve de tant en tant, estic molt bé".

Els carrers de Manila.

COMPARTEIXO AMB TU

Començo aquestes notes la tarda de Tots Sants, escoltant el Rèquiem de Gabriel Fauré, just quan sonen les notes inicials de l'"Agnus Dei", una melodia que sempre em captiva i em fascina el cor.

Enguany, des de mitjans de març, patim la COVID-19. És real i pot ser mortal. Vivim amb la por al cos. Sentim l'amenaça i la pròpia fragilitat. Temem que ens porti dolor, soledat, incapacitat. La primera onada va ser sobtada i desconcertant. La segona, en la que estem, és igual de perillosa. Aquests llargs mesos (en portem vuit!) em semblen un somni, i no pas agradable, sinó inquietant. Com si no haguessin passat... Però han escampat mort i patiment.

Amb l'objectiu d'activar la reflexió, ofereixo unes breus conclusions provisionals, que espero desenvolupar més endavant, quan aquest malson hagi passat. Constató la meua frevolesa enfront de l'amenaça de la malaltia i el dolor. Sé que tothom sent el mateix. Em sento afortunat per les persones estimades que tinc al costat, incondicionalment, en la situació actual i en la que vindrà. Sovint els recordo que el meu compromís per elles és el mateix. Segurament, els lligams s'han fet més forts. No els amollem! La família unida i amorosa és sempre, i especialment en situacions de desampar, on trobem ajut, passi el que passi. N'estem passant una de grossa.

En aquesta llarga i angoixant travessa, de la qual encara no es veu la sortida, ens assalta la temptació de la mandra física, mental i espiritual. M'ajuda a superar-la la meua curiositat que no remet i els espais de pregària que han augmentat. Noto una certa necessitat de pregària d'intercessió per tantes persones ferides i aclaparades. Recollim la informació amb prudència, però sense atabalament ni

alarma. Tinguem cura del nostre esperit amb la lectura, la conversa, i també del nostre cos amb una alimentació moderada i sana. La sort de viure en un poble ens facilita respirar, prendre el sol, fer exercici físic.

Admirem les moltes persones fidels a la seva vocació de la cura dels altres, en la sanitat (a malalts i residents), la neteja, l'alimentació, la convivència social, l'emparedament dels empobrits. Apliquem-nos la lliçó que ens estan donant i denunciem la baixa valoració social i econòmica del seu servei. Cal corregir-ho per justícia i pel bé de tots.

Em pregunto què ha provocat aquest virus. D'on surt? Per què és tan virulent i contagiós? Com és que la nostra sacrosanta i fatxenda ciència ni la va preveure ni se'n surt de controlar-la? Potser la mare terra reacciona al maltractament que li causem els sers humans, els més depredadors de tots els vivents. Som els que més malversem els béns que ens ofereix, tant que no té ni temps per a refer-se.

Quan la natura és destruïda, reacciona. Vol respirar i reocupa el seu lloc del qual nosaltres l'hem foragitat. Nosaltres no en som els amos. Ella ja hi era quan hem aparegut els homes i dones, i seguirà quan nosaltres desapareguem, quan ens

anihilem amb les nostres ambicions letals. Si seguim per aquest camí insensat, el vaixell de la humanitat s'enfonsarà irremediablement, encara que soni la música agradable del benestar material. Estem a temps de rectificar la vida insana, frenètica, sense futur que menem.

És urgent un decréixer, gastar menys, viure amb menys recursos, perquè la casa comuna descansi i es pugui recuperar. Viure tots amb el suficient (cosa possible!) fa més feliç i és més just. L'austeritat fa possible valorar el que tenim i facilita la solidaritat real.

No podem tornar al món d'abans. Ja no som els mateixos. Cal aprendre l'ensenyament d'aquesta etapa dura per tots i dolorosa per molts. Algú ha escrit que després d'una pandèmia "es produeix un avenç civilitzador". El que està passant serà "un signe dels temps" pel qual Déu, Pare de la Vida, ens està parlant amb una crida a la conversió i a l'esperança? Ell mai abandona els seus fills. La seva mà poderosa no està alçada sobre nosaltres amb l'amenaça del càstig. És sempre una mà bondadosa que ens senyala el camí de la llum.

Poso punt final, tot escoltant el Rèquiem de Bernat Vivancos, en la seva darrera part "Lux Perpetua". D'aquesta Llum ens ve el camí.

EL CONFINAMENT A MASPUJOLS

Iván Cánovas i Pilar Llauradó

Fa uns mesos l'Iván i la Pilar van decidir que valia la pena deixar un testimoni gravat del que va ser el confinament a Maspujols. Tal i com ells assenyalen a l'inici de la projecció, el dia 14 de març de 2020 es declarava l'estat d'alarma i tothom quedava confinat a casa, amb l'excepció dels serveis essencials. Aquesta situació s'allargaria pràcticament fins al 21 de juny.

confinament per la pandèmia mundial de la COVID-19: infermeres, voluntaris, joves, associacions, gent gran, gent de risc, nens, botiguers, serveis essencials (bombers, farmàcies), indústria, escola i institut, veïns del poble, el mossèn, l'alcalde, famílies afectades.

Els més grans ho van viure amb resignació, recordant

"Com és possible que un virus que marxa rentant-te les mans pugui travessar tot el món?", deia una primera testimoni.

Així, diverses persones de Maspujols, de diferents àmbits, ens expliquen com van viure i què va significar el

temps passats, la guerra civil, la tuberculosi; els nens sense entendre gaire perquè havien de ser a casa i no podien veure els amics... Es van fer activitats per no trencar la comunicació i per fer pinya com a poble: els vermutos als balcons i terrats, els aplaudiments cada

vespre, els diables per la Festa Major de Sant Marc.

Incredulitat, soledat, manca de contacte, por, indefensió, adaptació als canvis... això va significar per a ells, i ho van poder superar gràcies a inputs positius que van trobar al poble: **espai, natura, silenci, solidaritat.**

Algú deia **són tres mesos no viscuts** i un altre testimoni tancava la seva intervenció dient que **hem estat protagonistes d'una pel·lícula que no havíem pensat mai que viuríem.**

Testimonis de moments que ja formen part de la història

Contacta'ns
 Taller Rafel Sans
 C/ Muralla, 23
 43381 L'aleixar (Tarragona)
 ☎ 977 815 384
 📞 650 289 708
 ✉ taller@rafelsans.com
 Troban's

RS Rafel Sans
www.rafelsans.com
 Projectes d'instal·lacions, reparació i manteniment
 Instal·lador AUTORIZAT
 GREMI D'ELECTRICITAT, FONTANERIA I AFINS DEL BAIX CAMP

Serveis per al nostre client

- ✓ Fontaneria
- ✓ Calefacció
- ✓ Terra radiant
- ✓ Aire condicionat
- ✓ Energia solar tèrmica
- ✓ Energia solar fotovoltaica
- ✓ Aerotermia
- ✓ Gas

Instal·lació, reparació i manteniment

fisio{sa}
 (+34) 646 596 465
 C/ LA BOTIGA, 3 - MASPUJOLS
 GEMMA@FISIOSA.CAT
 Gemma Samsó
 N. COL·LEGIADA 9003
www.fisiosa.cat

Civit manteniment S.C.P.
 piscines · jardins · reparacions
 ☎ 609 585 584 ✉ civitmanteniment@gmail.com

ATUREM EL MOSQUIT TIGRE

Què és - D'on ve - Cicle vital - Com afecta - Com evitar-lo

En els darrers anys, ens estan arribant moixons, plantes, fongs i malalties d'altres països i continents degut al comerç mundial i a la mobilitat de les persones; cada vegada es viatja més i a llocs més llunyans.

Ja durant l'estiu del 2004, es va detectar per primera vegada a Catalunya el mosquit tigre (*Aedes albopictus*), sobretot en ambients urbans, ja que és allí on troba millors condicions per establir-se. És un mosquit de color molt fosc, amb bandes característiques de color blanc platejat a les potes i una ratlla blanca sobre l'esquena. Fa entre 2 i 10 mm (més gran que els mosquits habituals). El seu origen es situa al sud-est asiàtic i des del 1979 està en procés d'expansió arreu del món.

Tot i les mesures establertes per la Generalitat, l'abast i la dispersió d'aquest mos-

quit ha anat creixent a Catalunya, com també el nombre de persones afectades per les seves picades. Això ha provocat que, cada vegada més, les administracions hagin pres mesures per evitar o impedir una ràpida propagació, sense poder arribar a frenar la seva expansió.

Al nostre poble, l'Ajuntament té contractats els serveis de Bitxostop, que fa tractaments periòdics amb larvicida durant l'època de calor de forma periòdica en embornals, forats i canals per evacuar les aigües de pluja. El que es persegueix és minimitzar la densitat de població de mosquit en determinades zones, i per tant, les molèsties produïdes a la gent per les seves picades i les seves conseqüències.

També cal tenir present la potencialitat del mosquit per actuar com a vehicle d'algunes malalties, com ara les produïdes pels virus Chikungunya i Dengue en algunes zones del món, ja que pica tant a persones com a animals, augmentant la seva capacitat com a transmissor.

Tant els mascles com les femelles s'alimenten del nèctar de les flors.

El seu cicle vital arriba amb la calor i dura 8 dies, en els que la femella pica perquè necessita la sang per desenvolupar cada posta que pot arribar a ser de fins a 200 ous; la femella deixa els ous en sec, just a tocar de qualsevol massa d'aigua petita i estancada. L'activitat del mosquit, com la resta d'insectes, bàsicament és a la primavera i estiu.

QUÈ ES VOL ACONSEGUIR AMB EL SEU CONTROL?

- Reduir l'expansió d'aquest mosquit.
- Conèixer l'evolució de la distribució del mosquit tigre a Catalunya.
- Aconseguir la implicació de la ciutadania en el control i expansió de la plaga.
- Evitar la propagació de malalties.

Amb les mesures de control, el que volem, sobretot, és aturar la seva colonització de noves zones avui lliures d'aquesta plaga.

Evitem aigües entollades.

El més important i efectiu és evitar la posta d'ous i el creixement de les larves aquàtiques, i eliminar tots els punts d'aigua on pot créixer.

Municipis amb afectació de Mosquit tigre (març 2020).

CONFINAR-NOS PER RECICLAR 2a part

A les cases de Maspujols, des de fa temps, tenim un recipient que serveix per guardar les piles i bateries petites de tot tipus. A partir d'ara en podem tenir un altre per separar-hi bombetes i fluorescentes. Les bombetes LED, o les de filament que ja fa temps que no es comercialitzen, tenen una via de gestió per ser un residu amb components molt tòxics. A la deixalleria mòbil hi trobarem un espai específic per separar-les. No són rebuig, sinó que es poden valoritzar alguns dels seus components i separar aquells que poden ser més tòxics i perillosos per al medi ambient. La deixalleria mòbil de SECOMSA ens visita periòdicament per ajudar-nos a separar aquells residus que fins ara havíem dipositat a la fracció resta (gris) del nostre municipi.

La crisi del Coronavirus ens ha fet repensar el nostre espai, i com gestionar el nostre temps. Les nostres llars i la nostra comoditat han estat valorades gairebé tant com la nostra salut. Remenant, és molt probable que haguem trobat en un calaix el nostre historial mèdic, amb informes i analítiques, i també radiografies, que ara mateix no són més que una foto fixa d'un sol moment. Les radiografies, avui en dia, queden emmagatzemades en la nostra història clínica i, si t'hi has fixat bé, ja no ens les donen com abans. De les radiografies es poden recuperar metalls pesants com ara la plata, i dipositant-les a la deixalleria mòbil evitem estar en contacte amb alguns components químics del seu procés de revelat que poden ser potencialment nocius per a la salut. Si hem revisat l'armari on teníem els medicaments, i hem descobert que en teníem de caducats o que ja no utilitzem, recordeu que els medicaments

tenen una via de gestió específica que és el punt SIGRE de la nostra farmàcia. Els envasos buits també els hi podeu dipositar.

De ben segur que si heu fet teletreball o teleformació aquest confinament, heu hagut d'imprimir molts fitxers i documents. Això ha suposat que la vostra impressora hagi treballat molt més del que és habitual. Durant el confinament s'han utilitzat una gran quantitat de tòners de tipus comercial que no es poden reutilitzar, o de tòners de fotocopiadores o impressores domèstiques. Des de fa molt temps, existeix la possibilitat d'adquirir tòners que es poden reomplir. Si no és l'opció que has escollit, existeixen també empreses especialitzades que en separen els components: els valoritzen i els reutilitzen en altres processos. Separen els residus electrònics que contenen, així com la pols particulada de tinta, que són resines termoplàstiques amb pigments units i òxid de ferro, perquè existeixi un revelat de la tinta de la impressora, similar al d'una foto. A la deixalleria mòbil, hi ha un espai específic per aquests residus.

És probable també que trobessis apunts, llibretes o revistes. Pot ser que pensem que ja no tenen cap tipus d'utilitat i que no podem fer una donació a la biblioteca pública. Com a primera opció, abans de llençar-los, podem utilitzar una plataforma de segona mà, o empreses i llibreries especialitzades en llibres que els hi donen una segona vida. Si finalment decidim que no volem fer-ne una venda, ni repensar-los com a matèria primera o donar-los una utilitat, aquests residus van al contenidor de paper i cartró.

Suposem, també, que hem aprofitat el confinament per repintar parets o mobles.

Si tenim pots de pintura i pinzells o rodets, aquests no els hem de dipositar al contenidor de rebuig. Tenen un lloc específic a la deixalleria.

Un altre clàssic d'aquest confinament ha estat endreçar els armaris de la roba de casa. Un canvi d'armari de primavera en el que hem tingut molt de temps per decidir amb quines peces quedar-nos. Probablement hem descobert que tenim una gran quantitat de roba que ja no utilitzem, i de nou hem pensat en l'espai. Des de fa aproximadament sis mesos, a Maspujols, situat a l'Avinguda del Poliesportiu, tenim un contenidor de roba solidària i d'inserció social dins del programa de Roba Amiga. S'hi pot dipositar en bosses tancades roba que es pot utilitzar i altres tipus de roba i complements que ells mateixos separaran, i si no es pot reutilitzar la tractaran com a residu tèxtil, ja que són gestors autoritzats de residus. Els complements, bosses de mà i sabates també els podeu dipositar en aquest contenidor, i en un altre que hi ha habilitat a la deixalleria mòbil.

Finalment, les petites joguines electròniques i joguines plàstiques, que no van al contenidor groc, tenen el seu espai a la deixalleria mòbil junt amb els peluixos i altres joguines tèxtils o de fusta. Decidir amb els nens i nenes a què hem de donar les gràcies pel temps de joc és molt important. Avui en dia, tenen moltíssimes joguines, i l'espai que ocupen a les llars és molt gran. Pactar amb els infants què cal donar i què conservar és una activitat que fomenta l'ordre de la casa i educa en valors. I si, a més a més, en podem repensar els usos i reconvertir-los en altres enginyers útils per al nostre dia a dia, aconseguirem algunes Rs més de les 7Rs: Reciclar, Reduir, Reutilitzar, Reparar, Redissenyar, Renovar i Recuperar.

BAR CASAL
MENJAR I BEURE
MASPUJOLS

TAPES · ENTREPANS
HAMBURGUESES · LLESQUES
AMANIDES · PLATS COMBINATS
FIDEUÀ I PAELLES
(per encàrrec)

ESMORZARS CASOLANS
MENJARS I SOPARS PER A GRUPS

MENJAR PER EMPORTAR
665 912 050

C. de Baix, 19-21 · 43382 Maspujols
T. 665 912 050

construccions mestre

Construïm el teu espai

626 991 955

www.construccionsmestre.com

excel·lència | construcció

Revisió dels serveis rebuts i satisfacció. Maspujols

www.soriguē.com

soriguē

CCQ CAR SERVICE **Tallers JSP**
Reparació Multimarca de l'Automòbil

disposem de vehicle de cortesia sense cost addicional

CANVI d'OLI + FILTRE OLI
NOUS TALLERS DE LL

65€

DIARIANA PRESSUPOST PER AL TEU VEHICLE

KIT d'EMBRAGATGE

DES DE: **295€**

DIARIANA PRESSUPOST PER AL TEU VEHICLE

KIT DISTRIBUCIÓ

DES DE: **295€**

DIARIANA PRESSUPOST PER AL TEU VEHICLE

CANVI PASTILLES FRE
OFERTA VÀLIDA PER A TOTS ELS TURISMES

80€

COL-LABORACIÓ Josep M. Llauredó

JOSEP ABAT GUANTER, CONSTRUCTOR DE L'ESGLÉSIA DE MASPUJOLS

Les obres de rehabilitació de la nostra Església Parroquial portades a terme recentment ens han donat peu a comentar algunes dades, fins ara desconegudes, del seu constructor Josep Abat.

L'any 1695, quan va començar la construcció de l'Església, a Maspujols hi havia, aproximadament, 200 habitants i unes 50 cases. L'alcalde era Isidre Bonet i els tres regidors que corresponien a Maspujols eren Josep Bonet, Josep Salvat "del Portal" i Joan Massó. Regia la Parròquia el vicari Francesc Nogués, i vetllava la salut dels maspujolencs el doctor Domingo Prats, fill de Cabra del Camp, el qual, anys més tard, va ocupar el càrrec de secretari de l'Ajuntament. El mestre d'escola, o de minyons, tal com es deia llavors, era Joan Reynalt, de La Selva del Camp.

Josep Abat Guanter -aquest era el seu nom complet- va ser el mestre de cases escollit per edificar l'Església, i tingué continuadors tant del nom com de l'ofici, ja que el seu fill Josep Abat Aleu i el seu net Josep Abat Gil també foren mestres de cases (llavors els paletes s'anomenaven així).

Josep Abat Guanter va néixer a Barcelona a mitjans del segle XVII, fill de Jaume Abat i de Maria Guanter. Per motius de treball, s'establí a Tarragona, on, l'any 1679, s'uní en matrimoni, a la Catedral, amb Maria Aleu, tal com consta en la seva partida de desposori que hem pogut localitzar i que diu així: "El dia 25 de setembre de l'any 1679 fou desposat per paraules de present, amb dispensa, amonestacions, i per les causes a ell previstes, Josep Abat, fadrí, mestre de cases, fill de Jaume Abat de la ciutat de Barcelona i Maria, muller sua, vivint, amb l'honesta Maria Aleu, donzella, filla d'Isidre Aleu, pagès de la present ciutat, vivint, i de Magdalena, muller sua". Els testimonis foren Bernat Carreras, comensal de la Seu tarragonina, i Antoni Figuerola, estudiant. Un germà de Josep Abat, de nom Jaume, també vivia a Tarragona casat amb Mariana Borges.

L'any 1688 naixia el primer fill de Josep Abat Guanter i de Maria Aleu, Josep, que el 1711 es desposà amb Maria Gil Elias, i d'aquest matrimoni, l'any següent, va néixer Josep Abat Gil, que el 1736 es va casar amb Magdalena Torres Guardià.

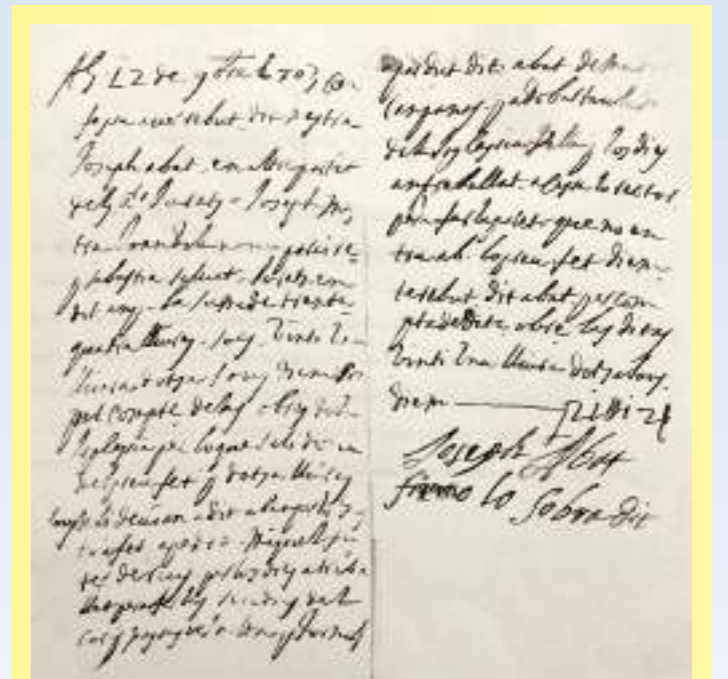
Josep Abat Guanter, durant la construcció de l'Església, residia a Maspujols, en una casa de Josep Salvat "del Portal", i el trobem en diverses ocasions fent de testimoni en diverses Actes Notarials del poble.

L'obra de la construcció de l'Església va acabar l'any 1703, i poc temps després, concretament el dia 2 de juny de 1704, el mateix Josep Abat posava la primera pedra a l'Església de Sant Francesc de Tarragona. Un document de l'època ens ho confirma amb les paraules següents: "El dia 2 de juny del 1704, l'il·lustríssim senyor Josep Mora, bisbe titular de Maronea i auxiliar del reverendíssim senyor Josep Llinàs, arquebisbe de Tarragona, va beneir i col·locar la primera pedra d'aquesta església, essent síndic l'il·lustre senyor Jové Masip, canonge,

i mestre d'obres Josep Abat". Aquestes son les paraules, esculpides sobre pedra, encara ara visibles i llegibles a l'angle nord-est de la façana d'aquesta església, que commemoren l'inici de la seva construcció.

Josep Abat, l'any 1715, vivia a la plaça del Pallol de Tarragona, on va morir l'any 1730, i la seva esposa Maria Aleu, el 1736. A la part alta d'aquesta ciutat, Josep Abat té un carrer dedicat al seu nom.

Amb aquest treball tan sols hem volgut fer una breu biografia de qui fou el constructor de la nostra Església Parroquial, aquesta Església per on han passat, i per on anem passant, totes les generacions de maspujolencs i maspujolenques.

Rebut de Josep Abat amb la seva signatura que diu:
Als 12 de novembre de 1703 confesa aver rebut dit mestra Josep Abat en altre partit dels senyors Jurats Josep Mestre, Joan Vilanova paraire i Sebastià Salvat, Jurats en dit any, la suma de trenta quatre lliuras, so es, vinti una lliura dotsa sous, diem son pel compte de les obres de la Iglesia per lo que se li dona del preu fet, y dotse lliuras deu sous que se li devien a dit obrer per lo gasto que a fet Pedro Miquel, fuster de Reus, per los dies que a treballat per a fer las sindres del Cor y mesas del altar, y jornals que ha perdut dit Abat de mudar campanas y adobar la teulada de la Iglesia Vella, y los dias que an treballat a casa de lo rector per fer la paret, que no entra en lo preu fet. Diem te rebut dit Abat per compte de dita obra, las ditas vinti una lliuras dotsa sous.
Josep Abat
Firmo lo sobradit

La Marató 3

LA MARATÓ DE TV3 PER LA COVID-19 TESTIMONIS DEL NOSTRE POBLE

Aquest any, la Marató de TV3 ens toca a tots. La COVID-19 ha afectat les nostres vides directa o indirectament, per això és molt important que lluitem junts. Com cada any, us volem deixar amb uns quants testimonis de COVID+ i alguns testimonis de sanitaris que hi treballen a primera línia. Us animem a seguir extremant les precaucions per fer front al Coronavirus que ens ha afectat des del març del 2020.

ANÒNIM

Em van diagnosticar la COVID-19 a començaments d'octubre. No vaig notar símptomes fins passats un parell de dies de dir-me que era positiu. Vaig perdre el gust i l'olfacte, que va durar els dies de confinament, però ara jaestic bé. Tots els dies de confinament vaig estar a l'habitació. Ara tinc més precaució amb la mascareta i, sobretot, la distància amb les persones. Consell pels lectors? Només voldria que tothom fos més conscient, que aquest virus ens ha canviat la manera de viure la vida. Sort i cuideu-vos molt tots..

JOAN ORTIGA

Em van diagnosticar el 30 de setembre. No vaig tenir cap símptoma, suposo que vaig ser positiu per ser contacte estret d'una persona positiva. Arran del meu positiu, van fer PCR a la dona i als nens. El petit va donar +, llavors ell i jo vam fer confinament a l'habitació respectiva. Ambdós feiem servir el bany de dalt i procuràvem prendre tota mena de mesures per evitar el contagi al gran i la dona. El petit tampoc va tenir símptomes i va tornar a l'institut el 13 d'octubre. Jo vaig donar - el 20 d'octubre. Em van fer serologia amb IGG + i vaig tornar a la feina. La COVID-19, com a malaltia que he patit, no m'ha impactat de cap manera, només pel fet d'haver estat, pràcticament, un mes tancat a casa.

A nivell social, suposo que com a la resta de persones, està sent un daltabaix. De vegades tinc una mica la sensació que estem en una pel·lícula. No sóc ningú per donar consells, però crec que és important prendre les mesures corresponents, les quals coneixem tots prou bé. Responsabilitat. Cura i atenció, tant física com emocional, de la gent gran. Tampoc es tracta de tenir por sinó de ser compromès amb un mateix i amb els que ens envolten. No ens queixem tant, això no s'ho esperava ningú i gestionar-ho i tenir content a tothom ha de ser molt difícil. Crec que això ha vingut per quedar-se i hem d'aprendre i, potser, canviar alguns hàbits, valorar coses aparentment corrents que oblidem fàcilment la importància que tenen. Ho superarem però hi haurà un abans i un després, un punt d'inflexió. Per tant, optimisme, il·lusió i projectes.

ANÒNIM

Em van diagnosticar a principis de setembre. Vaig tenir símptomes però, quan encara no tenia els resultats, ja em van trucar que havia estat en contacte amb un positiu. Va ser com un constipat comú: mal de cap, cansament, una mica de tos... però no vaig tenir febre ni sensació d'ofec. Els símptomes van durar una setmana més o menys. Vaig perdre l'olfacte just quan ja començava a trobar-me bé i encara no l'he recuperat. Visc amb la meva parella

(que també va agafar la COVID) i per sort no vaig estar en contacte amb la meva família abans de tenir símptomes. A part de la pèrdua d'olfacte, no m'ha afectat gaire, un cop passats els 15 dies vaig tornar a la vida normal. Sí que és veritat que estàs més tranquil sabent que tens anticossos. Vaig anar a donar plasma al banc de sang i em van confirmar que encara en tenia. Però segueixes patint igual pels familiars i amics de més risc. El meu consell és que sobretot truqueu per avisar de que teniu símptomes encara que siguin lleus i penseu que no serà res. En el meu cas vaig pensar que era una exagerada per trucar, només tenia mal de cap i mocs, el metge mateix em va dir que el més probable era que no fos positiva, i ens vam endur una sorpresa. Tampoc dic que ens haguem de preocupar a la mínima que tinguem mal de cap, però davant del dubte penso que el millor és consultar amb un metge.

CLARA RIBAS LLAURADÓ

Em van diagnosticar a l'octubre del 2020. Vaig tenir símptomes i per aquest motiu em van realitzar la prova PCR. Els únics símptomes que vaig tenir van ser la pèrdua sobtada del sentit del gust i l'olfacte d'una manera molt exagerada. No notava el gust ni l'olor de res. Al notar-ho em vaig aïllar i vaig trucar ràpidament al 061. Vaig estar sense gust ni olfacte durant aproximadament 4 dies i els vaig començar a

recuperar. Actualment no tinc cap símptoma. De seguida que vaig sospitar que podia tenir la COVID-19 em vaig tancar a l'habitació. Ho vam viure molt tranquils ja que jo em trobava perfectament. Només sortia de l'habitació per anar al lavabo i sortir una mica a l'exterior perquè em toqués l'aire i el sol. Quan sortia ho feia amb mascareta i havent-me desinfectat molt bé les mans amb alcohol i quan acabava d'utilitzar el lavabo el desinfectava amb lleixiu. Una altra mesura que prenia continuament era ventilar l'habitació on estava aïllada. Per sort, no vaig contagiar a ningú, ni de casa ni de les companyes i companys de feina. En termes de salut no m'ha impactat gens, ja que, com he comentat, no vaig tenir quasi símptomes. Si no arriba a ser per la pèrdua del gust i l'olfacte l'hagués passat de manera asimptomàtica i sense adonar-me'n.

Laboralment, l'aparició de la COVID-19 m'ha impactat bastant, ja que treballa a Barcelona i durant la primera onada vaig fer bastant de teletreball. A més a més, actualment estic duent a terme un projecte d'investigació relacionat amb la COVID-19, concretament sobre la persistència de les defenses cel·lulars en contra del virus en pacients i personal sanitari que han patit i estan en contacte amb el virus. El consell que donaria als lectors és que prenguin les mesures higièniques, que portin la mascareta i que es rentin molt sovint les mans. Hi ha coses que no podem controlar. Jo no sé on em vaig infectar, però hem de fer tot el que estigui a les nostres mans per no posar en perill a la resta i sobretot extremar les precaucions amb les persones vulnerables.

ARSENI SALVAT ANGLÈS

Els primers símptomes els vaig notar un dia de fred de primers de març; al tornar de la feina a Barcelona tenia dècimes de febre. L'endemà vaig trucar al CAP, però les visites ja només eren telefòniques. El metge em va receptar paracetamol cada 8 hores. Jo vaig demanar-li al metge si em podien fer la PCR, ja la COVID-19 ja estava per tot arreu, però la resposta va ser que no tenien testos. Amb el pas dels dies, les dècimes de febre no baixaven. Al quart dia, el metge de capçalera em va afegir ibuprofè alternat amb paracetamol. La febre no disminuïa i, al vuitè dia, ja fregava els 40 graus. Va ser llavors que el metge va enviar-me una ambulància i aquí començava tot. El dia 25 de març vaig ingressar a urgències. Després de tot un dia fent-me proves, em van ingressar a planta. El dia 26 de març em van diagnosticar una pneumònia bilateral per infecció de COVID-19. La sorpresa va ser molt gran, ja que no coneixia ningú afectat per aquesta malaltia. Degut al delicat estat de

salut que presentava, el dia 27 de març vaig ingressar a la UCI per seguir o començar el tractament específic. Allí l'últim que recordo és el moment de d'intubació, i de seguida em va desaparèixer el món de vista. Vaig estar 13 dies desconnectat del món. Al 14è dia vaig anar despertant poc a poc. Estava molt desorientat i amb poca memòria. El dia 12 d'abril deixava la UCI. La sortida va ser molt emotiva, ja tot el personal sanitari em va fer el passadís d'honor enmig d'aplaudiments. Em van ingressar a plantar en una habitació aïllada. Tots els professionals entraven amb totes les EPIs, moltes vegades no els reconeixia. Amb la bona evolució de la malaltia, el dia 17 d'abril vaig ser traslladat a Joan XXI de Tarragona per seguir tractament a la unitat d'hemodiàlisis. El dia 24 d'abril vaig donar negatiu de COVID-19 i el dia 28 d'abril vaig deixar la planta COVID per ingressar a una habitació compartida. Per fi, el dia 30 d'abril, després de 37 dies d'hospitalització, em van donar l'alta. A casa la recuperació va ser més ràpida, però havia perdut 11 kg i molta massa muscular, per això la recuperació està sent més lenta de l'esperada. Els metges ja em van dir que estaria 6-12 mesos per tornar a l'estat de salut previ a la COVID-19. Ja fa 8 mesos de la sortida de l'hospital i no em sento el suficientment fort, sobretot de cames, per tornar a la normalitat. Les anàltiques cada vegada surten millor i espero poder deixar enrere aquesta etapa ben aviat. Actualment prenc poca medicació, tot es basa en caminar i realitzar exercicis específics de reforçament muscular i exercicis respiratoris. Aprofito per agrair a tot el personal sanitari que m'ha ajudat tant i també a la meva neboda Gemma Samsó per ajudar-me amb els exercicis.

Com ho van viure els de casa? Doncs als primers símptomes no sabíem que era COVID-19, feiem vida normal respectant totes les mesures higièniques possibles. Quan em van diagnosticar ja estava a l'hospital. Els de casa van fer 15 dies de confinament sense sortir de casa. Per sort, cap d'ells ni cap company de feina va donar positiu.

Després d'estar a la corda fluixa et prens la vida amb més tranquil·litat, la salut és molt important! Ara és moment de recuperar-me i seguir amb la normalitat del dia a dia.

El meu consell pels lectors és que tothom que noti algun símptoma, per petit que sigui, no esperi a fer-se la prova. Sobretot, no dubteu en prendre totes les mesures possibles per evitar el contagi.

PILAR LLAURADÓ

Em van diagnosticar estant a l'hospital, a urgències, abans d'ingressar-me a planta. Jo no recordo haver estat amb cap persona que ho hagués tingut. El símptoma

que tenia era cansament, em van haver de posar oxigen una nit. Però no vaig tenir ni tos, ni esternuts, ni mocs, ni res de tot això. Va durar uns 8-10 dies. Continuo tenint cansament, però no sabia dir si és concretament per la COVID-19. Com que estava a l'hospital, no va caldre aïllar-me de la família. La COVID-19 no ha suposat un gran impacte en la meua vida. Als lectors els voldria dir que, si us plau, aneu en compte amb el que feu. Sobretot respecte a la gent gran i, les persones que pateixen una malaltia greu, que vagin en compte i el seu entorn les protegeixi.

PROFESSIONALS DE LA SALUT QUE ESTAN A PRIMERA LÍNIA

FERRAN LLAURADÓ PÉREZ

Quina és la teva professió?

On treballes?

Sóc infermer i actualment treballa al CUAP (Centre amb Urgències d'Atenció Primària) de Santa Coloma de Gramenet, al Barcelonès.

Durant la pandèmia has treballat amb pacients COVID positiu, ens podries explicar com ha afectat la COVID-19 a aquests pacients? Hi ha algun símptoma que es repeteix sempre?

Durant la pandèmia, fins al setembre, treballava a la UCI de la Clínica Corachan de Barcelona, on la UCI sencera va ocupar-se de pacients COVID+. Tenint en compte els criteris d'ingrés a la UCI, els pacients amb COVID+ eren pacients que la malaltia els havia afectat profundament, causant-los-hi molt de sofriment. Penso que el símptoma que més s'ha pogut veure en tots els pacients és la dificultat respiratòria - o dispnea - tot i que no a tothom en el mateix grau. La dispnea és molt soferta pel pacient, ja que la resposta del cos al no satisfer la primera necessitat vital - respirar - és molt ansiosa, i la persona encara ho viu amb més gravetat. Actualment, al CUAP, veig molts més pacients que a la UCI però alguns ni presenten simptomatologia, així que no es podria afirmar que hi hagués un símptoma en

comú entre tots els infectats.

Com us heu hagut d'adaptar a l'hora de treballar? Us ha canviat molt la feina?

Tant a la UCI com al CUAP ja fèiem tornos de 12 hores, amb la qual cosa la nostra jornada laboral no ha canviat. Ara bé, sí que és cert que degut a les baixes laborals de múltiples companys/es hem hagut de fer més guàrdies al mes del que és habitual, amb un ritme de treball a vegades superior al 250 % de lo habitual. El fet de tenir de cop tants pacients d'una mateixa patologia acaba fent que les altres malalties - ja siguin més o menys importants - quedin en un segon pla i no es tractin tant. A la primera onada d'infeccions es va notar més la falta d'organització i gestió de recursos, personal i material. En aquesta segona onada, tot i l'augment de treball, es pot observar una millora respecte a la primera. Al CUAP el canvi notori ha estat a donar la màxima educació sanitària a una part de la població a la que li ve de nou adoptar aquestes mesures, així que per mi ha canviat radicalment la feina, d'estar tractant 2-3 pacients a la UCI en estat molt crític, a tractar-ne 60 en una nit i intentar donar-los-hi la màxima i millor informació possible per intentar que cadascú sigui el més autònom possible i desenvolupar que escoltin el seu propi cos.

Els malalts ingressats no podien tenir visites dels seus familiars i amics. Com ha afectat aquesta situació als pacients? Heu hagut de donar més suport a aquests pacients?

En el cas del CUAP no tenim ingressats. La UCI és una unitat molt restrictiva amb les visites i les entrades de personal no sanitari a la unitat per prevenció de malalties i minimització de riscos. Tot i així, amb la COVID-19 encara s'hi ha tornat més, amb lo que certament hi havia familiars que amb prou feines podien entrar a acomiadar-se dels seus familiars per no posar-se a ells mateixos en risc. Penso que psicològicament, no poder-te acomiadar d'algú estimat, o no acompanyar-lo en el procés de la malaltia, és molt dur, i molta gent ha necessitat o necessitarà una ajuda de professionals per a poder passar el dol. Però per als pacients ha estat encara més dur, ja que això suposa enfrontar-te a quelcom des-

conegut sol, sense les teves persones estimades al voltant. I vam tenir diversos pacients que arrossegaran tractament antidepressiu al sortir de l'ingrés hospitalari, i alguns pacients pels quals el fet de no disposar d'aquest suport va ser determinant.

Ens podries explicar alguna anècdota interessant que heu passat durant la pandèmia de la COVID-19?

Per als sanitaris, enfrontar-se a una situació així ha suposat un repte enorme personal i professionalment. Malauradament, la majoria d'anècdotes que poden sortir d'una UCI comporten molt de sofriment o tristesa, però podem extreure'n alguna de bonica i tendre. Vaig tenir un pacient a la UCI durant 27 dies. Pare de 2 filles de 5 i 7 anys, immigrant i vivint en una habitació de 20 m2 ell, la seva dona i les dues filles. En alguns pacients, tot i ser aparentment sans, la malaltia afecta molt profundament els pulmons, fet que desestabilitza el cos, i després van apareixent seqüeles als ronyons, fetge o sang - en forma de coagulopatia. Ell era una persona molt nerviosa i va ser molt difícil de despertar, i va tenir totes les complicacions possibles. No obstant, després de 19 dies sedat, va aconseguir despertar-se. Amb el seu consentiment, vaig comunicar-me amb el meu mòbil dins de diverses bosses hermètics amb la seva dona per videotrucada. Després de tants dies sense ni tan sols veure-hi, podeu imaginar-vos la satisfacció i emoció que omplia momentàniament aquell box quan va poder comunicar-se i veure la seva família, i a la inversa. Després de la seva alta hospitalària hem seguit mantenint la comunicació, sempre d'agraïment, tant per un costat com per l'altre.

A nivell personal, com has viscut tota aquesta situació?

A nivell personal, dins de la meva professió, la situació m'ha fet créixer notòriament com a infermer. Arribava cada dia a les 8 del matí a casa després de més de 12 hores de treball, esmorzava amb la meua parella i just posava les notícies i el grup de la UCI per actualitzar-me i saber-ne més, a fi de tornar l'endemà o la mateixa nit i poder compartir amb l'equip per seguir creixent junts i millorant la nostra qualitat assistencial. A nivell personal, fora de la meua professió, la situació m'ha canviat la vida; m'ha ensenyat què és realment important a la vida, quines coses realment em fan feliç que abans per pèrdua o excuses mai acabava de fer, lo poc que necessitem per ser feliços, i lo agrai'ts que hem d'estar de tot el que tenim. M'ha ensenyat que el temps és la millor moneda, i que invertir-lo amb els qui estimes i fent el que més estimes et fa més ric que ningú. La COVID m'ha fet créixer, i n'estic agraï't.

A partir de la teua experiència, ens podries donar algun consell que puguem aplicar per prevenir la COVID-19?

És molt complicat ser 100% conseqüent amb els actes d'un mateix, ja que és molt difícil controlar tots els factors que poden comportar que t'infectis, i més quan és una malaltia inicialment tan silenciosa. No obstant, la vida al poble ofereix unes característiques prou òptimes de les que podem extreure'n conclusions. Per exemple, la baixa densitat de població en un poble dificulta la transmissió de la malaltia, així que per la mateixa regla és recomanable no freqüentar llocs amb una densitat elevada de persones sense unes mesures de prevenció adients. Els mitjans de comunicació en van plens de consells per a la prevenció de la COVID-19 i recomano fer-ne un seguiment, però si m'hagués de donar un consell a mi mateix, em diria que vigiles quan m'he de relacionar amb pares i avis, ja que cadascun d'ells pertany a una situació de vida molt diferent, així com la d'un nadó, la d'un nen o la d'un adolescent. De la mateixa manera que les necessitats de cadascun són diferents, també ho són els riscos, així que el més recomanable, des del meu punt de vista, és ser conseqüent amb els teus actes i cuidar els demés com voldries que et cuidessin a tu.

Creus que és important que la Marató de TV3 aquest any dediqui a buscar finançament i fer divulgació sobre la COVID-19? Per què?

Crec que quelcom que ha quedat evidenciat amb la pandèmia és que, si ja fa anys i anys que l'estat no inverteix ni una ínfima part dels seus pressupostos anuals en investigació, ara n'hem vist la importància. Com deia anteriorment, n'hem de treure la part positiva, i és que podem canviar com són les coses, per nosaltres i pels que vindran darrere nostre, i penso que la Marató de TV3 ha donat exemple a nivell mundial del que es pot fer amb voluntat. Com va dir Gandhi, "be the change you want to see in the world" (sigues el canvi que vols veure al món). Penso que el propòsit d'aquest any de buscar finançament i fer divulgació de la COVID-19 és un objectiu ideal i legítim al qual dono suport al 100%, sempre i quan se'n beneficiïn més les persones que les grans corporacions.

DAVÍNIA RIBES I CAPDEVILA

Quina és la teua professió?

Sóc infermera

On treballes?

Treballo a la UCI de l'hospital Sant Joan de Reus

Durant la pandèmia has treballat amb pacients COVID positiu, ens podries explicar com ha afectat la COVID-19 a aquests pacients? Hi ha algun símptoma que es repeteix sempre?

Quan un pacient amb COVID positiu arriba a la nostra unitat, normalment ja porta uns dies o ingressat a l'hospital o amb simptomatologia a casa seva o controlat des del CAP (Centre d'Atenció Primària). Quan el rebem, el pacient es troba al moment més agut de la malaltia, amb una pneumònia per COVID. Depenent del

moment de la malaltia en què es troba, pot haver-hi afectació d'altres òrgans també. El més comú és l'afectació renal. Els pacients estan sols i aïllats de tot i de tothom. Això els crea molta angoixa, neguit, malestar, i el que jo veig molt, i poques vegades havia percebut, és por. El que vull dir és que no només els afecta a nivell orgànic, pel que comporta el virus, sinó a nivell psicològic també té

un impacte molt important. El símptoma que diria que es repeteix és la sensació d'ofec, però no en tots els casos. I mires l'analítica i "t'esgarrires". El que sí que tenen és molt malestar general i inquietud, i el que ens diu el nostre ull clínic quan veus un pacient així és que està a punt de claudicar. Sí que hi ha molts signes comuns: hipòxia (és el més importat), hipotensió o hipertensió, bradicàrdia o no, febre, oligoanúria... Tots són signes de xoc sistèmic i això és el que els provoca aquest malestar. Això el que vol dir és que tots els òrgans del cos estan lluitant contra el virus, però no el poden vèncer per si sols i comencen a fallar.

Com us heu hagut d'adaptar a l'hora de treballar?

Ens hem adaptat sobre la marxa. No estàvem preparats ni a nivell de recursos materials ni a nivell de recursos de personal, ja que diria que s'ha triplicat la plantilla habitual de la unitat. Els recursos material és qüestió de comprar més per part de l'hospital, però els recursos personals és més difícil, entenen la UCI com una unitat especial i que es requereix una formació i entrenament més especialitzat. Entre tots, formem als companys amb coses que nosaltres hem estat anys formant-nos, i els acompanyem duran tot el torn de treball.

Us ha canviat molt la feina?

La meua feina només ha canviat en una cosa, a nivell material. M'he de vestir amb els EPIs i, sobretot, desvestir-me bé (que és on jo em puc contagiar). La resta és tot igual.

A nivell psicològic a mi sí que m'ha canviat. És un estrès constant, et desvies i t'exprimeixes al màxim pel pacient, i és molt lent... Sovint tens com una sensació d'ofec..., penses en les famílies que estan a casa esperant que els truquem, i en pocs dies podem donar bones notícies... Això m'angoixa molt.

Jo no sé si seria capaç d'estar a casa esperant el telèfon si el que estigués ingressat fos el meu pare o la meua mare.

Els malalts ingressats no podien tenir visites dels seus familiars i amics. Com ha afectat aquesta situació als pacients? Una mica ja ho he dit. No tothom sap viure amb solitud, som un ésser social.

No ho viuen bé en general. A més a més, els boxes no tenen finestres i només ens veuen a nosaltres quan entrem. Intentem portar més o menys sempre els mateixos pacients, així, almenys, ens van coneixent i no veuen cada dia tantes cares diferents.

ALLOTJAMENT TURÍSTIC RURAL

Casa pairal reformada, amb una superfície de 220 m². Preparada per oferir una estada tranquil·la i acollidora. L'allotjament és lluminós i es divideix en dues plantes que disposen de 5 habitacions dobles (una d'elles tipus suite), 2 banys complets, 2 cuines, 2 sales d'estar, llar de foc, barbacoa i una gran terrassa.

- **Planta principal:** 1 habitació doble, 1 habitació tipus suite, 1 cuina, 1 bany complet, 1 sala d'estar, barbacoa i una gran terrassa/jardí.
- **Primera planta:** 3 habitacions dobles, 1 cuina, 1 bany complet, 1 sala d'estar i jardí.

• **SERVEIS.** La casa disposa d'un gran ventall d'estrís per crear una estada còmode.

• MODALITATS DE LLOGUER.

La casa es pot llogar en tres modalitats:
Planta principal, primera planta o casa sencera, en funció de les necessitats de cada hoste.

LOCALITZACIÓ I CONTACTE

C. Joan Rabascall, 7
43382 Maspujols (Tarragona)
venturacasarural@gmail.com
T. 661 267 579 / 652 627 612
www.casaruralventura.com

Heu hagut de donar més suport a aquests pacients?

I tant, amb diferència. I quan es dona l'alta a planta, molts continuen estant aïllats. A vegades ens diuen que algun familiar es confina amb ell, i això et dona una mica de pau, per ells.

Ens podries explicar alguna anècdota interessant que heu passat durant la pandèmia de la COVID-19?

Una de graciosa: teníem una senyora que voltava els 80 anys. Va estar més d'un mes sedada i intubada. Quan ja la vam poder despertar i estubar va començar a menjar per via oral, o sigui per la boca, i li vam donar la seva dentadura postissa. S'havia aprimat tant, pobreta, que cada vegada que mobilitzava la mandíbula la perdia, i no podia parar de riure i, clar, se'ns encomanava i rèiem tots. Algun moment havia passat pel davant del seu box i al veure'ns ja ens saludava i li tornava a caure, i vingia riure tots... I una que no oblidaré mai: molts matins em trobava bosses penjades al pany de la porta de casa meua o a l'entrada, plena de mascaretes fetes per Dàlies del poble, algunes amb una nota, altres anònimes, embolicades una per una amb paper de seda o amb sobres de paper. M'emocionava tanta solidaritat i em sentia estimada. En vaig recollir centenars! I quan arribava a la feina les repartia per la UCI i per urgències. Tothom estava molt agraït i a la vegada sorprès. Teníem la sensació quan les repartíem com si el món ens abraçés.

A nivell personal, com has viscut tota aquesta situació?

La primera "onada" (que es diu), tots estàvem molt espitosos, molt motivats, amb l'adrenalina pels aires i plens d'energia, i com que pel que se'ns explicava per les notícies a altres països s'estava frenat, aquí també hi arribaríem. Així que li veia un final. Això com a infermera. Com a ciutadana i mare de família, quan tornava cap a casa se'm ficaven els pèls de punta, perquè semblava que vivia dues realitats paral·leles. Entrava a Maspujols i era com la meua bombolla de benestar. A casa hi estaven els nens, el meu home també treballava. I em trobava els nens plens d'energia, feliços, amb ganes de fer moltes coses, pintar, jugar, saltar, cuinar... i jo no havia dormit. Duran la nit, tot eren alarmes dels respiradors i monitors i tensió laboral... i durant el dia tot era diversió, manualitats, música... Finalment, la meua mare es va confinar amb nosaltres, perquè així podia dormir.

I un estiu on hem fet un auto confinament familiar, privant de moltes coses als meus fills, per por a transmetre en algun moment el virus a les persones del nostre entorn, tant a família, com a amics, com a la gent del poble. Però ara la situació és diferent. Jo no he viscut una segona onada com he sentit explicar a les notícies. Jo quasi que no he deixat de tenir pacients COVID, i des del setembre que en tenim un nombre importat ingressats a la UCI. Avui dia tenim un 70% d'ocupació de la nostra unitat, que això és molt.

A nivell físic, em fan mal tots els músculs que tinc. A nivell psicològic, estic irritada, cansada i molt esgotada, perquè ara no li veig un final clar i definit. No vull ser pessimista, per això, i espero que la ciència i els nostres investigadors hi trobin una solució.

A partir de la teua experiència, ens podries donar algun consell que puguem aplicar per prevenir la COVID-19?

Mascareta, distància i bon rentat de mans. Això ens hem cansat de sentir-ho

i és senzill i l'únic que, fins a dia d'avui, està documentat que és efectiu. Però prendre consciència de què toquem i on fiquem les mans després també és important. Vull dir, si toques una escala mecànica, el botó d'un ascensor, una barana..., no et rasquis el nas amb aquella mà, o els ulls perquè et piquen. El més aviat que puguis renta't les mans. A casa deixem les sabates i les mascaretes a l'entrada i només entrar ens rentem les mans. Fins ara ens ha anat bé.

Creus que és important que la Marató de TV3 aquest any dediqui a buscar finançament i fer divulgació sobre la COVID-19? Per què?

I tant, jo crec que és la primera vegada a la història de la ciència que s'inverteixen tots els recursos i de tot el món a una sola investigació. Imagino que per això va tan ràpid tot el tema de la vacuna. Però no hem de perdre de vista que la resta de malalties continuen existint i per això ens hem d'esforçar i tenir cura, per no saturar la sanitat, per no augmentar les llistes d'espera, que ja van incrementar prou a la primera onada.

MONTSE OLIVÉ

Quina és la teua professió? On treballas?

Soc tècnica en cures auxiliars d'infermeria. Treballo a l'hospital Sant Joan de Reus.

Durant la pandèmia has treballat amb pacients COVID positiu, ens podries explicar com ha afectat la COVID-19 a aquests pacients? Hi ha algun símptoma que es repeteix sempre?

Actualment estic treballant a la planta amb pacients infectats de la COVID 19. Els pacients infectats són pacients que, en un principi, a banda de la simptomatologia que presenten (febre, tos, dolor muscular i dificultat respiratòria), hem vist en molts d'ells angoixa i ansietat.

Com us heu hagut d'adaptar a l'hora de treballar? Us ha canviat molt la feina?

Ara treballem amb unes mesures més exigents, per evitar infectar-nos. Disposem d'uns equips de protecció que ens posem per entrar a les habitacions i que, amb molta cura, ens traiem abans de sortir. Amb els companys mantenim distància física i evitem fer les menjades junts. La dinàmica a planta pel que fa a feina no ha canviat tant. Amb la higiene del material sempre es té molta cura, doncs ara encara més...

Els malalts ingressats no podien tenir visites dels seus familiars i amics. Com ha afectat aquesta situació als pacients? Heu hagut de donar més suport a aquests pacients?

El fet de no poder rebre visites per ells és molt difícil. Ha de ser molt dur estar tan hores al dia sol. Això els crea angoixa

i malestar. Per pal·liar això, l'hospital ha posat a disposició unes tauletes digitals i telèfons mòbils que utilitzen per comunicar-se amb les famílies. Nosaltres parlem molt amb ells i ens pregunten molt.

Ens podries explicar alguna anècdota interessant que heu passat durant la pandèmia de la COVID-19?

Treballo al torn de nit. Surto de casa a les vuit del vespre, i durant la primera onada va ser molt emotiu veure els veïns del poble als seus balcons aplaudint. Una manera molt maca de dir-nos "vosaltres sortiu a cuidar i nosaltres ens quedem a casa i alhora cuidem de vosaltres". Les nits que no treballava, nosaltres també sortíem al balcó i aplaudíem a la Inès de Cal Miravall, al Cristian, a la Lourdes, a la Carmina de la farmàcia, per estar a prop de tots i abastir-nos amb els seus productes.

A nivell personal, com has viscut tota aquesta situació?

A nivell personal, en un principi, ho vaig viure amb una certa preocupació, ja que

em feia molta por contagiar a la meua família. Més endavant, suposo que com tothom, he anat normalitzant la situació, tot i que enyoro molt el dia a dia d'abans de la pandèmia.

A partir de la teua experiència, ens podries donar algun consell que puguem aplicar per prevenir la COVID-19?

Penso que és molt important que continuem fent cas als experts, sortir amb la mascareta, que tinguem molt present el rentat de mans i el distanciament social per reduir el nombre de contagis. També hem de tenir present ventilar casa nostra.

Creus que és important que la Marató de TV3 aquest any dediqui a buscar finançament i fer divulgació sobre la COVID-19? Per què?

Crec que és molt important que aquest 2020 la Marató de TV3 es dediqui a la COVID 19, per poder investigar sobre aquest virus i destinar diners per la vacuna i els estudis que calgui fer. Aquest virus està causant la mort de moltes persones, deixa seqüeles importants a persones que l'han patit, està destruint molts llocs de treball i ha canviat la manera de viure de totes les persones del món. Gràcies a tots els que feu possible aquesta revista i gràcies a tots els voluntaris que vau treballar des de casa, cosint bates i mascaretes per nosaltres.

J. BARENYS
Calçots frescos i cuits
619 339 920 977 815 501 · MASPUJOLS

FORN DE PA I PASTISSERIA
Llaurado
PA CUIT AMB LLENYA
Vilaseca, 10 - REUS - 977 315 452
Joaquim Mir, 11 - L'ALEIXAR - 977 815 004

VENDA I REPARACIÓ

MAQUINÀRIA

AGRÍCOLA I DE JARDINERIA

LLAURADO

ECHO

HONDA

YANMAR

Jonsered

QUEVIURES
Cal Miravall
des de 1908

C. Sant Antoni, 1
43382 - Maspujols (Tarragona)
T. 977 815 668

Variat assortiment de productes d'elaboració pròpia preparats diàriament amb productes de primera qualitat.

Llangonisses variades · Botifarres i Bisbes · Mandongo
Botifarres d'ou amb sabors variats · Fuets · Patès artesans
Sobrassada · Safates d'embotits i formatges al gust
Elaborats de temporada · Fruita i verdura de proximitat Km0

C. Canal, 10 (local 2) · 43205 · REUS · Tel. 977 754 718 · maqlaurado@gmail.com

Foto del dia 2 de juny de l'any 1951. S'hi pot veure un grup de noies, les Filles de Maria, que anaven a esperar el senyor bisbe, amb el poble guarnit per l'ocasió. D'esquerra a dreta, Pepita Mas, Maria Anglès, Mercè Miravall, Magdalena Llauredó, Paquita Mas, Maria Salvat, Paulina Grau i Pilar Llauredó.

Foto cedida per Maria Salvat Salvat.

Raval Sant Pere 42, 2n-4 (43470) LA SELVA DEL CAMP
615 619 000 | excavacionsroig@excavacionsroig.com

www.excavacionsroig.com

MOVIMENT DE TERRES
OBRA PÚBLICA
SERVEIS AGRARIS

Excavacions
Roig SL
LA SELVA DEL CAMP

JOAN PIJOAN ESPAÑOL

Pastisser. De Solivella a Maspujols

(Aquesta entrevista la faig al tros que porta, a prop del poble, amb mascareta i mirant de guardar la distància, per la COVID-19.)

Comencem pels orígens. Em va dir que va néixer cap dalt, a la Conca de Barberà?

Vaig néixer a Solivella l'any 1940. Als 13 anys vaig deixar l'escola primària. Hi havia escassetat de menjar i vaig anar a Vallbona de les Monges, per ajudar i aprendre l'ofici de forner.

Quin canvi, de l'escola a forner...

Sí, a fer pa i a servir a les monges del convent. En aquell temps hi havia 2 forns a Vallbona, però només treballaven 3 dies a la setmana.

Hi havia moltes monges en aquell temps?

No ho sé exactament. N'hi havia una de Solivella, doña Natividad, una altra que es deia Maria Aurora... Quasi que les coneixia totes, de veu (vol dir que no les veia directament, només les podia escoltar), perquè eren de clausura i tenien el torn. Et posaven el bocatge, jo deixava el pa, li donaven el tomb i jo ja marxava.

Quants anys va fer de forner a Vallbona?

Uns tres anys. Després dels freds del 56 vaig deixar Vallbona i vaig tornar a Solivella. El fred va matar tot el blat que havien plantat a casa i el pare em va dir de plantar cigrons al lloc on hi havia clars al blat. Va anar molt bé la collita, però jo ja no la vaig arregar, ho van fer el pare i els dos germans més grans que jo. Jo vaig baixar cap aquí a baix.

A Maspujols? Com va ser això?

Un home de Solivella, Ramon Pinen, havia comprat el forn del Roc (al carrer de Sant Roc, a Maspujols). Un dia va pujar a Solivella i, parlant, el meu pare li va dir que si buscava un ajudant jo havia vingut de Vallbona, que no m'agradava el fred. Jo ja era pastisser. Ara no ho fora, ara van amb màquines, però llavors es feia a mà, i el 3 de desembre de 1956 vaig baixar. Quan va caure el tren a baix al pont jo ja era aquí (27-12-1957).

Van treballar els dos plegats?

Sí, fins que ell va morir. El pa es feia a mà (després de l'amassadora). La pasta per fer les coques la treia de la mateixa massa del pa, però un quart d'hora abans perquè, si no, agafava molt de nervi i no es podia estirar. Quan ja tenia el pa a les caixes, posava una mica d'oli per anar estirant la coca, fer la vora,

Fotografia cedida per Antònia Llauredó Llorc

posar-hi el guarniment (ceba, pebrot) i, després de mitja hora d'haver cremat el forn, les posava al forn.

El forn era de llenya?

Al començament eren feixos dels que netejaven els boscos (mata, pi, romaní...). Feia molta flama i havies de posar-hi molts feixos fins que pugés la temperatura. Després va ser llenya de les serradores i, quan alguna va tancar, també anava a fer llenya al bosc o demanava a algú que me la baixés.

I així anar fent fins a la jubilació?

Sí, però em vaig jubilar als 60. A l'abril o maig del 2000 recordo que encara em quedaven 10 o 12 saques de farina i les vaig voler fer. Jo encara tenia 5 anys per treballar, tot i que ja tenia les cames "fotudes", però la Teresa, la segona dona del Ramon, estava molt malalta i jo no podia treballar i cuidar-me d'ella. No vaig treballar però estava molt sovint a l'hospital, fins que va morir l'any 2002. Vaig tancar el forn i vaig vendre tota la maquinària al Tardiu (ferroveller).

També feia una mica de pagès?

Sí. Quan vaig baixar, allà a Copons ja arreglaven les avellanes, i ara, els últims anys, aquí en aquest tros del fill del Ramon. Una vegada al Ramon li van recepar llimones i vam plantar 2 llimoners, 2 tarongers, 4 presseguers... A vegades encara faig planter de llimoner, amb una rama colgada de dalt cap a terra. També tinc una mica d'hort, alguna verdura, bledes, tabac...

Tabac aquí a Maspujols?

Sí, tinc unes plantes per allà, ara te'n donaré si en vols. També hi ha uns quants avellaners. I he anat fent coses al tros: una caseta, un foc-barbacoa, una taula...

Em deixava el servei militar. On va fer la "mili"?

No la vaig fer, ni jo ni els meus germans. Em va a buscar a la caseta un document del 1932 i el lleigeix: "Juan Pijoan Querol, natural de Solivella, reemplaço de 1914, clasificado como soldado exceptuado 1917 ... Exceptuado... Expido la presente en Lleida a 1-8-1932". Sembla que el seu pare va estar fent feines per l'exèrcit uns 18 anys i potser els fills van quedar "exceptuados".

I una última pregunta, on puc anar a buscar rovellons?

Al bosc, al bosc n'hi ha, si no t'hi han passat al davant.

A l'esquerra del tot, el Juanito pocs mesos després d'haver arribat al poble. Foto del dia 31.03.1957 plegant confits al bateig del Julià Samsó.

• **REVISIÓ OFICIAL** . Vine a fer la Revisió Oficial. Sense perdre la garantia del fabricant.

<p>MANTENIMENT DEL VEHICLE - SERVEI DE MANTENIMENT -</p> <ul style="list-style-type: none"> • Canvi Oli - Filtres • Distribucions • Electricitat • Embragatges • Mecànica • Bateries • Planxa i pintura • Llunes - polt de fars 	<p>MANTENIMENT DEL VEHICLE - SEGURETAT -</p> <ul style="list-style-type: none"> • Amortidors • Climatització (carrega ac: A134 / I234VF) • Frens • Canvi de Pneumàtics - equilibrat - Alineació • Pre-ITV • Experts en diagnòstic i avaries electròniques del vehicle. • Els nostres equips de diagnòstic: <p>AUTEL berton LAUNCH</p>	<p>MANTENIMENT - ALTRES -</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cakes canvi automàtiques • Gasolina • Diesel • Híbrids • Elèctrics • Bateries • Vehicle de cortesia gratuït • Passem ITV • Financament reparació sense interès.
--	---	--

CONTACTA'NS
Cita Prèvia: TEL. 977 815384 | WhatsApp TALLER 650 28 97 08 | www.rafelsans.com | taller@rafelsans.com

VINE A VEURE'NS
TALLER RAFEL SANS
C/MURALLA, 23 - 43181 L'ALEKAL

Adherits:

TRACTONIN, S.L.
Maquinària Agrícola i Jardineria
Venda i reparació

Pere Calders, 2-4 • 43206 Reus
Telf. 977 313 862 – Fax: 977 320 518
info@tractonin.cat
www.tractonin.cat

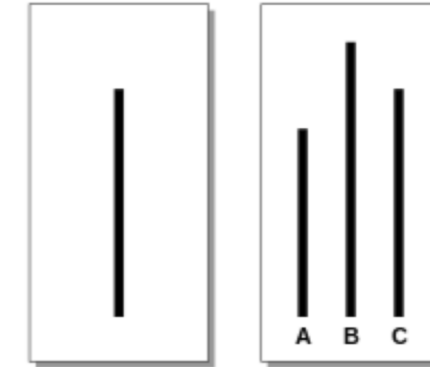
SAME **DEUTZ** **FAHR** **ANTONIO CARRARO**

HONDA **ECHO** **agrimac agria** **ZANON** **HARDI**

MOTOAIXADES – MOTOSERRES – TALLAGESPES – DESBROSSADORES – BUFADORS
TRACTORS – SULFATADORES – PICADORES – BIOTRITURADORES
PINTES OLIVES - TISSORES – SERRES – XERRACS - LLIADORES (TOT A BATERIA)

SOM INFLUENCIABLES?

Segur que molts maspujolencs i maspujolencques, especialment els adolescents, heu estat seguidors de la sèrie Merlí de TV3. En un dels darrers capítols, la professora pregunta als alumnes de quin color és la carpeta que té a les mans. Un a un, els alumnes van contestant que la carpeta és vermella. El Pol, el protagonista, que ha arribat tard a classe, va mirant-se els companys amb cara estupefacta: clarament la carpeta és verda! Quan li toca respondre a ell dubita, incrèdul: ell clarament veu que la carpeta és verda, però tothom ha respòs que és vermella: i què fa finalment? Respondre que és vermella!

Una de les coses més interessants de l'experiment d'Asch és que la persona, un cop se li explicava l'experiment, no admetia haver-se deixat influenciar per la majoria, sinó que argumentava que realment s'havia equivocat, creient-se la seva pròpia mentida.

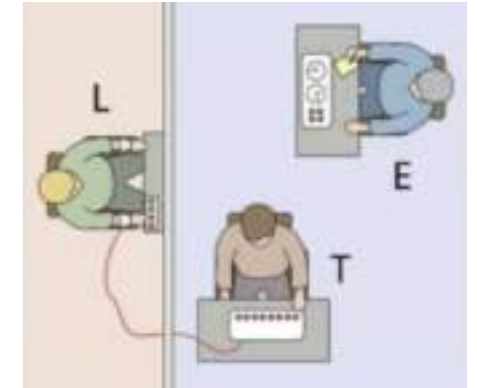

Òbviament, tal i com li expliquen a continuació, s'havien posat tots d'acord en respondre erròniament, per fer-lo dubtar. I, efectivament, el Pol s'ha deixat influenciar per l'opinió majoritària en lloc de creure en sí mateix. És a dir, ha cedit a la pressió de grup.

El 1951 es va dur a terme l'experiment d'Asch, en el qual, seguint la mateixa dinàmica, es preguntava a un grup de voluntaris quina de les 3 línies (A, B o C) tenia una longitud igual a la línia mostrada en primer lloc. Com en el cas del Pol, l'opinió (errònia de forma voluntària) dels còmplices acabava fent modificar l'opinió de la persona objecte d'estudi.

A principis dels anys 60 es va dur a terme l'experiment de Milgram. En aquest cas, no es tractava de fer evident la influència de l'entorn social sinó la influència d'una autoritat concreta. En aquest experiment, un professor universitari (una autoritat) demanava dos voluntaris: el voluntari 1 feia preguntes al voluntari 2. Si aquest responia malament, el voluntari 1 li havia d'aplicar descàrregues elèctriques. Cada vegada, les descàrregues elèctriques eren més fortes. Els voluntaris estaven separats per una paret, de manera que el voluntari 1 no podia veure el voluntari 2, però sí que podia sentir els seus crits de dolor, cada cop més forts. En realitat, el voluntari 2 era còmplice de l'experiment i no patia cap tipus de dolor, però això el voluntari 1 no ho sabia. El professor universitari animava el voluntari 1 a continuar amb l'experiment quan aquest, per compassió, volia deixar-ho. El 65% dels participants van arribar al màxim de descàrregues elèctriques, quan el voluntari 2 deixava de cridar perquè s'entenia que

havia mort. És a dir, un 65% de persones "normals" haurien arribat a matar una altra persona simplement perquè una autoritat els deia que ho fessin.

En aquest cas, un cop se li explicava l'experiment a la persona, tampoc admetia haver-se deixat influenciar, sinó que culpava el professor universitari del seu comportament.

Tots aquests experiments ens mostren la influència que té el grup i l'autoritat en les nostres decisions. Els éssers humans som animals socials i tenim la necessitat de sentir-nos acollits dins el grup, encara que això suposi renunciar a les nostres pròpies conviccions.

Si ho diuen els altres, deu ser cert. Si ho diu una autoritat, deu ser cert (i, a més, sembla que m'exigeix la responsabilitat de la decisió presa).

Pregunteu-vos: per què comencen a fumar els adolescents? Per què van fer tantes atrocitats els nazis? Per què hi ha tantes fake news a les xarxes socials?

Prenem les decisions de forma lliure i conscient o són decisions manipulades pel nostre entorn? Si més no, val la pena reflexionar-hi.

TALLERS JORDI MARTÍ

- Diagnòstic multimarca
- Injecció Benzina
- Dièsel
- Frens i ABS
- Climatització
- Pneumàtics
- Servei oficial d'enganxalls Aragon

40

Enguany, el José Mateo, el Josep Maria Barenys, la Montserrat Anglès, la Inés Salvat, el Juanito Pijoan i el Moisés Blázquez han celebrat els 80 anys. Per molts anys!!!

80

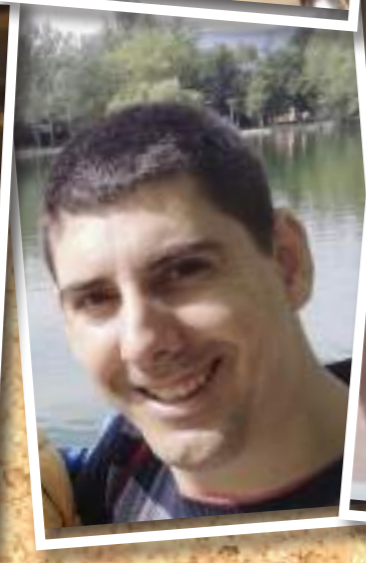

NAIXEMENTS

Rym Llevat Ferré
16.05.2020

DEFUNCIONS

Francisco Llauradó Piñol
06.12.2020 79 anys

40

L'Anna Prats, l'Ester Llauradó, la Meritxell Samsó, la Coia Canalda, el Jordi Llauradó, l'Eloi Llauradó, el Gerard Cros i el Marc Sala aquest any n'han fet 40. Per molts anys a tota la colla!

60

Els bessons de cal Català, el Joan M. i el F. Xavier, van fer 60 anys el passat dia 15 d'octubre. Moltes felicitats!!!

60

Dos del 60 que n'han fet 60. Per molts anys!!!

La Lia Borràs Anglès (15 de novembre) i la Pilar Llauradó Mas (9 d'octubre) han arribat als 50! Junes comparteixen records d'infantesa, sortides i moltes caminades a la muntanya. Per molts anys!

50

La Paquita Ferraté i la Cèlia Espanyol aquest any han celebrat els 90 anys. Moltes felicitats!

90

Hola, sóc la Rym Llevat i Ferré. Vaig néixer el 16 de maig de 2020 a les 14:45 h, en ple confinament per la pandèmia de la COVID-19. Vaig pesar 2880 kg, i aquest novembre he fet 6 mesos!

copimac
Equips d'impressió i solucions digitals

EQUIPS MULTIFUNCIONALS I DE GRAN FORMAT
PREMSES DIGITALS - PLOTTERS
SOLUCIONS D'IMPRESSIÓ EN BOBINA
VENTA, LLOGUER I RENTING
MAQUINARIA AUXILIAR
EINES PER FORMACIÓ I EDUCACIÓ
SOLUCIONS DE PROCESSOS DOCUMENTALS

GRAPHTEC, HP, MUTOH, SMART new solution, IDEAL, RISO ComColor

C/Bertran de Castellet, 12 - 43203 - Reus - Tel. 977 326 147 - Fax. 977311 425 - copimac@copimac.com - www.copimac.com

M. Antonieta
— PERRUQUERIA —

C. Joan Rabascall, 2D - MASPUJOLS - T. 977 815 222 - 626 260 417

TALLER D'ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL

Àngel Lauradó

De Baix, 42 - 977 81 50 36 - Maspujols

LA TIRA CÒMICA Rataman

LA RECEPTE Gerard Cros

VERAT A LA PROVENÇAL

INGREDIENTS (per a 4 persones):

- 1,2 kg de verat (4 u.) obert pel mig, desespinat i enganxat per la cua
- 1 cabeça d'all
- 400 g de pa rallat
- 50 g de julivert (fulla)
- Pebre vermell dolç
- Herbes provençals
- Farigola seca (fulla)
- 400 g de ceba
- 200 g de carabassó
- Oli d'oliva
- Sal i pebre

ELABORACIÓ

Tallem la meitat de la cabeça d'all a brunoise (daus molt petits) i l'altra meitat a làmines.

Tallem la ceba a juliana (tires) i el carabassó a bastonets o rodelles.

Fem un sofregit amb l'all laminat, la ceba i el carabassó (guarnició).

Piquem les fulles de julivert.

Barregem el pa rallat, l'all brunoise, el julivert, el pebre vermell dolç, les herbes provençals i les fulles de fari-gola.

Agafem el verat ja obert pel mig, desespinat i enganxat per la cua (com si fos un seitó) i el col·loquem en una safata de forn untada d'oli, amb la pell a sota. El salpebrem i el cobrim amb la barreja de pa rallat i espècies. Hi posem un raig d'oli per sobre i el posem a coure al forn a 180 – 200 graus, durant aproximadament 10 minuts.

El servim acompanyat del sofregit d'all, ceba i carabassó.

POSTRES DE CASA Pilar Llaudó Mas

GALETES

Les galetes de la Paquita Anglès són un dels meus records de la infància. Ella no sap des de quan fa galetes, diu que fa molts anys ja, i la Lia Borràs recorda que és des que van comprar uns motllos per fer-ne quan tenia uns 9 o 10 anys. O sigui que, pel cap baix, deu fer més de 40 anys. La Paquita diu que la recepta li va donar una altra dona de la família, la Paquita Borràs, i recorda com n'ha fet en ocasions per a les festes d'aniversari dels nets.

INGREDIENTS

- 2 ous
- 2 tasses de sucre
- 2 tasses d'oli
- ½ quilo de farina
- 1 llimona ratllada
- 2 cullerades de llevadura

ELABORACIÓ

Per començar a preparar la pasta es comença per batre els ous i després s'hi van afegint els ingredients, a poc a poc, en petites quantitats, per tal que es vagi pastant bé. Després dels ous, s'hi posa la sucre, la farina i l'oli, i al final, la llimona ratllada i la llevadura.

És millor no utilitzar el multiwat i fer-ho tot amb les mans, primer en un bol i després, si va millor, damunt del marbre de la cuina.

Es deix reposar 2 hores i després la pasta s'aplana bé amb un corró i es va trencant amb motlles diferents perquè les galetes prenguin forma.

Es posen al forn ben calent, primer només encès per la part de baix i després, uns minuts a la part de dalt.

El temps aproximat de cocció són 10 minuts. La Paquita recomana que es vagin vigilant bé perquè no es cremin massa.

Ajuntament
de Maspujols

amb la Cultura

Ajuntament de Maspujols

C. La Botiga, 1 - 43382 Maspujols

Horari oficines municipals

Dilluns a divendres de 8.30 a 14.00h.

Dimecres tarda de 17.00 a 20.00h.

Contacte

☎ 977 81 50 86

☎ 977 81 58 56

✉ aj.maspujols@altanet.org

🌐 www.maspujols.altanet.org

☎ 678 874 354

Ajuntament
de Maspujols

